

PASILLI

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI

1.2003

PASILLI

SISÄLLYS

KÄVIN KIRJASTOSSA	Kari Pihlaviita	3
PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA	Hannu Sojakka	4
KATSAUS MENNEESEEN JA TÄHÄN VUOTEEN	Eija Heikkilä	5
MIKKO POUTANEN	Mikko Poutanen	7
VASTINE PEKKA HERRASELLE	Olli Asikainen	8
PALKKALUOKKA-ASIAA LOKESTA	Isto Kuusisto	8
KEVÄÄN MERKKI: TYÖNTEKIJÖITTEN		
HENKILÖKOHTAINEN ARVIOINTI	Juha Öhman	9
SALIN TÄYDELTÄ ILMAN SASIA!	Teuvo Pykönen	11
TERVETULOA UUDET JÄSENET	Seija Hagman	14
TYLSÄ KIRJA?	Teuvo Pykönen	16
MIETTEITÄ AGORASTA	Teuvo Pykönen	19
KOOTUT SELITYKSET	Juhani Kaskimies	21
TEUTORIN LEHTISILPPU	Teuvo Pykönen	22
MAAILMAN POSTEILTA	Teuvo Pykönen	24
KEISARI EUGUSTUKSEN AIKA	William Myllymakkara	26
ILMALAN TAISTELU 11.4.1918	Oiva Varjos	27
KOKKAREIDEN SALAJUONI	Timo Bomb	29
VIISAUTTAVOUILAN MALLIIN (vol. 7)	Jouni Kaiponen	30
KOPPAKUORIAINEN	Kai Backman	31

No. 1.2003

18.vuosikerta

Päätoimittaja: Kari Pihlaviita, puh. 044 543 6438

Toimitussihteeri: Juhani Kaskimies, puh. 040 768 0977

juhani.kaskimies@pp.inet.fi

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI,

PL 25, 00231 HELSINKI

Palautteen ja seuraavaan lehteen tarkoitetun aineiston voi lähettää yllä olevaan osoitteeseen, jättää luottamushenkilöille edelleen perille toimitettavaksi, luottamusmieshuoneeseen Pasilassa ja Voutilassa tai lähettää toimitussihteerille. Nimi-merkkillä julkaistavaksi tarkoitettuun aineistoon on liitettävä normaalin käytännön mukaisesti lähettäjän nimi, joka jää toimituksen tietoon.

AINEISTO SEURAAVAAN LEHTEN VIIMEISTÄÄN 30.4.2003

EDITA 2003

KÄVIN KIRJASTOSSA

Kävin kirjastossa. Pääkaupunkiseudun kirjastoissa oli tammi-helmikuun vaihteessa otettu käyttöön uusi lainausjärjestelmä. Ajattelin, että kahdentoista päivän turvamarginaali on riittävä. Olin väärässä. Lainausjonossa meni tunti. Asiat tapahtuivat kuin jossakin Science Fictionissa. Tietokoneet kaatuivat ja elpyivät kaatuakseen jälleen. Yksi koneista poltti sananmukaisesti proppunsa. Nuori mies, alihankkijan edustaja, kanteli pilalle menneitä koneita kellariin ja toi sieltä iskemättömissä pakkauksissa uusia tilalle. Asenteli niitä paikoilleen hirveässä johtosekamelskassa. Kirjastonaiset, miehiä ei sattumoisin ollut paikalla, olivat "käsin kosketeltavan" stressaantuneita. Mutta ympäri pääkirjastoa kiertelevässä lainausjonossa asiakkaat olivat tosi rauhallisia. Ihmeellinen kokemus.

Helsingin terveysasemilla on ollut samanlaisia vaikeuksia. Todennäköisesti siellä asiakkaitten sietokyky on ollut paljon heikompä kuin kirjastoissa kävijöillä. Kummassakin tapauksessa kysymys on ollut tietöjärjestelmän uusimisesta, kehittämisestä ja parantamisesta. Kummassakaan tapauksessa projekti ei ole onnistunut ongelmitta. Katastrofi on syntynyt silloin, kun uuden järjestelmän pitäisi näyttää ylivoimaisuutensa entiseen verrattuna. Tositilanteessa, todellisten asiakkaitten tarpeita tyydytettäessä. Aikaa myöten tilanne normalisoituu ja uudet järjestelmät toimivat moitteettomasti. Mutta rahaa kuluu ja bruttokansantuote kasvaa. Ja siihen mennessä joku jossakin on jo keksinyt kymmeniä syitä, miksi nyt käyttöön otetut ja tulevaisuudessa toimivat järjestelmät ovat häpeällisen vanhentuneita, eivätkä vastaa palvelujen tuottajan tai palvelujen käyttäjän tarpeita. Näin prosessi käynnistyy uudelleen.

Tietotekniikka on haavoittuvaa. Softwaren lisäksi myös hardware saattaa mennä epäkuntoon. Minulla hajosi kovalevy. Onneksi tietokoneen takuu oli vielä voimassa. Takuukorjauksen huoltovaste oli viisi työpäivää. Siis viikko ehti kulua, ennen kuin tietokoneeni oli jälleen käyttökunnossa. Se on pitkä aika sellaiselle, joka on yhteiskunnallisten instituutioiden yllyttämänä siirtynyt käyttämään tietokonetta kaikessa mahdollisessa sosiaalisessa kanssakäymisessä. Se tuntui ikuisuudelta. Epävarmuuden aika voi venyä moninkertaiseksi, jos laitteisto rikkoutuu takuuajan päätyttyä. Silloin se pitäisi korjata omalla kustannuksella ja kädestä suuhun eläjällä, sellaisiahan me postimiehet olosuhteiden pakottamina usein olemme, saattaa olla vaikeuksia irrottaa yhtäkkiä satoja euroja sähköisen postilaatikkonsa kunnostamiseen.

Informaatioyhteiskunnassa pärjäävät ne, joilla on rahaa. Heillä on mahdollista pysyä teknisen kehityksen eturintamassa, ikuisen takuun piirissä. Me vaatimatomin, tavanomaisin taloudellisin voimavaroin ja puutteellisella it-ammattitaidolla varustetut kansalaiset, saatamme yhtenä kirkkaana päivänä huomata pudonneemme kehityksen kelkasta, jääneet sen rattaisiin. Ehkäpä lopullisesti. Siksi me kuuntelemme kasvavan huolestuneisuuden vallassa, josko tietokoneemme tuottaa tavanomaisesta poikkeavia ääniefektejä ja katselemme kauhunsekaisella pelolla näytölle ilmestyviä peruuttamattomasta laite- tai ohjelmistovirheestä kertovia viestikkunoita. Elämämme on muuttunut epävarmaksi, myös tällä yhteiskunnan ydinosaamisen alueella.

Edellinen Pasilli ilmestyi viime vuoden syyskuussa. Viisi kuukautta sitten. Ilmestymiskatkoksen syy on, kuinkas muuten, lehden valmistuksessa käytetyn tietotekniikan kaikinpuolinen, asteittainen romahtaminen. Ensin meni taitto-ohjelma, sitten käyttöjärjestelmä ja lopulta itse tietokone. Myös skanneri ja modeemiyhteys kirjapainoon aiheutti jatkuvia, lehden ilmestymisen kannalta kriittisiä ongelmia. Laitteistoa yritettiin asteittain päivittää, mutta se vain johti uusiin ongelmiin. Vasta koko helahoidon kertakaikkinen uusiminen mahdollisti Pasillin jälleentulemisen.

Lehti on paksu, käytännössä suuri kaksois- tai jopa kolmoisnumero. Sisällössä on historian havinaa. Mutta älkää sitä peljästykö. Sitä paitsi, paluu normaaliin on alkanut.

Kari Pihlaviita

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

Vuosi vaihtui, hommat postitehtaissa jatkuvat! Näin voisi ainakin lyhyesti tiivistää, jos työnantajan suunnitelmiin ja hankkeisiin on uskominen. Pääkaupunkiseudulla ilmestyvät ilmaislehdet "Metro" ja 100-lehti kertoivat jo tammikuun alkuvuikoilla, että Posti on siirtämässä ja keskittämässä lajittelukeskustoimintojaan Vantaalle. Tällä hetkellähän pääkaupunkiseudulla toimii kaksi suurta lajittelukeskusta Helsingin postikeskus Pasilassa (yli 1000 työntekijää) ja Postin logistiikka-keskus Vantaalla (n. 300 työntekijää).

Tammikuun puolivälissä oli Postin viikkoposti-lehdykäisessä tästä tuotannon keskittämisestä Vantaalle, käytännössä ensimmäinen Postin sisäinen, henkilöstölle suunnattu lyhyt selvitys asiasta. Verkoston hallinnan johtoryhmä on hyväksynyt esisuunnitelman, jossa käynnistettiin Tukeva (tuotannon keskittäminen Vantaalle) -esiselvitys pääkaupunkiseudun lajittelutoimintojen mahdollisesta yhdistämisestä. Ko. selvitysprojekti miettii, voidaanko kahden suuren PKS-alueen lajittelukeskuksen toiminnot yhdistää osittain tai kokonaan. Hankkeessa tullaan selvittämään yhdistämisen kustannuksia, tilatarpeita, sekä prosessi- ja toimintatapamuutoksia yms. liittyviä asioita. Tukeva-esiselvitysprojekti kartoittaa myös molempien keskusten muiden toimijoiden lähitulevaisuuden tilatarpeita. Kiinteistöissä toimivat lajittelutoimintojen ohella Atkos Oy, Jakelu Ykkönen Oy, Kelpokuljetus Oy ja LP-Logistiikkapalvelut Oy.

Mittakaavaltaan näinkin suuren ja kalliin Postin investointi- ja rakennushankkeen valmisteluissa ja sen hoidossa on taas kerran harrastettu työnantajan taholta vanhaa "virkamiesajan" salailua ja hyssyttelyä. Yhteistoimintalaki yrityksissä edellyttää, että yhteistoimintaosapuolet jo hankkeiden varhaisessa vaiheessa ja suunnittelemisessakin toteuttavat todellista yhteistoimintaa. Näin ei ole tapahtunut! Postiliiton Pasilan osasto, jonka edunvalvonnan piiriin ko. tehtaissa työskentelevät työntekijät kuuluvat on pidetty tähän asti näistä suunnitelmista ulkona.

Ammattiosastomme on kuitenkin itse selvittänyt mahdollista lajittelukeskusten keskittämistä mm. Vantaan kaupungin taholta ja elimistä, sekä perehtynyt Helsingin kaupungin Pasila pohjoinen vuoden 2002 osayleiskaavaan. Helsingin kaupunki on huomionnut ja odottaa, että Helsingin postikeskus, VR:n toimintoja ja Maaliikennekeskus aikanaan siirtyvät alueelta pois ja aluetta suunnitellaan muuhun käyttöön lähinnä asuntojen rakennusmaaksi. Se myös toteaa, että H:gin pok:n aluetta, joka on rakennettu entisen kaatopaikan päälle, ei voida kuitenkaan käyttää asuntojen rakentamiseen. Kaupunki on ottanut oppia kalliiksi tulleesta virheestään, jossa entisen kaatopaikan päälle Helsingin Myllypurossa rakennetut kerrostalot jouduttiin -90 luvulla purkamaan ja asukkaille osoittamaan uudet asunnot.

Postin tuotanto järjestää hankkeesta ensimmäisen informaatio/keskustelutilaisuuden Pasilan osaston edunvalvojille kes-

kiviikkona 26. helmikuuta. Toivon, että tämän tilaisuuden jälkeen meillä on enemmän kerrottavaa myös työntekijöillemme joita hanke suuresti koskettaa. Palaamme asiaan myös Pasilan osaston vuosikokouksessa 15.03.2003, Ostrobotnia-talolla.

Monikulttuurisuus voimavarana työyhteisössä (ETMO-projekti), jossa olemme mukana, etenee suunnitellun aikataulun puitteissa. Henkilöstöhaastattelut on Helsingin postikeskuksessa suoritettu ja yhteenvetoraportti niistä on valmistunut. Olen mielenkiinnolla lukenut siellä olevia kommentteja ja kokemuksia työpaikaltamme. Hankkeeseen on eri työpaikoilta valittu ns. välittäjäryhmiä. H:gin pokin välittäjäryhmään kuuluu kahdeksan henkilöä. Ryhmä kokoontuu ensimmäiseen tilaisuuteensa 05.02.-03. joka pidetään Vantaalla.

Tämän vuoden alusta aloittivat työskentelynsä myös projektiin valitut päätoimiset koordinaattorit, joita on neljä. Helsingin pokista tähän tehtävään siirtyi meidän kaikkien tuntema ja pitkään pok:ssa työskennellyt Willberforce Essandor. Joulukuun puolella iloinen ja hyväntuulinen "Wili" tarjosi lähimmille työtovereilleen kakkukahvit kirjepostin kahviossa, uusiin tehtäviinsä siirtymisen kunniaksi. Hänen työpisteensä ja toimistohuoneensa sijaitsee Espoossa, jonne hän myös pyysi työtovereita käymään. Onnea vielä kerran Wiliille! Postikeskusta kävi tammikuussa katsomassa myös toinen ETMO-projektin koordinaattori Jouni Gustafsson, jonka sijoitus- ja toimipiste on Vantaan Tikkurilassa. Hänen työtehtäväalueenaan on myös H:gin pok. Seuraamme mielenkiinnolla hankkeen etenemistä ja rakennamme sen myötä puitteet paremman ja moniarvoisemman työyhteisön ja työilmapiirin luomiseksi, työpaikallemme.

Maaliskuussa pidettävät eduskuntavaalit lähestyvät. Helsingin postikeskuksen kiinnostavuus vierailujen kohteena olemisena on jälleen lisääntynyt kansanedustajaehdokkaiden keskuudessa. Joulukuussa meitä kävi tapaamassa itse istuva pääministeri ja helmikuussa on tulossa lisää vierailijoita, vanhan käytännön ja kokemuksen mukaan. Samallahan heitä on hyvä tentata ja heittää kysymyksiä, jotta tietää mitä mieltä ovat ja ketä kannattaa äänestää vaaleissa. Toivon, että näihin tuleviin koitoksiin niin eduskuntavaaliin, kuin ammattiosastomme vuosikokouksessa 15.03. suoritettaviin vaaleihin postissa työskentelevät osallistuvat sankoin joukoin. SAK ja muutkin keskusjärjestöt ovat myös heränneet patistamaan ja kampanjoimaan vaaliaktiivisuuden lisäämiseksi. Näytetään niille, että täältä pesee- härifrån tvättas på svenska också!

Pasilassa 31.1.2003
Hannu Sojakka
pääluottamusmies

KATSAUS MENNEESEEN JA TÄHÄN VUOTEEN

Helsingin Postikeskuksessa, Ulkomaan postissa ja PKS-Inhouse alueella toimii työsuojeluvaltuutettuna Eija Heikkilä, 1.varavaltuutettuna Teuvo Pykönen ja 2.varavaltuutettuna Pertti Touhonen. Työsuojeluasiamiehiä Postikeskukseen valittiin yhdeksän, ulkomaan posttiin kolme ja Pks-Inhouseen valittiin alkukesästä kaksi työsuojeluasiamiestä. Logistiikkakeskuksessa toimii työsuojeluvaltuutettuna Jouni Kaiponen ja 1. varavaltuutettuna Risto Lankinen. Työsuojeluasiamiehiä tällä alueella on kaksi. Loppuvuodesta työsuojelukokouksiin osallistui myöskin Algolin työsuojeluasiamies Petri Tillander.

Työsuojeluhenkilöstö kokoontui vuoden 2002 aikana 11 kertaa. Kokoontumispaikkoina olivat Helsingin Postikeskus, Ulkomaan posti ja Logistiikkakeskus Voutilassa sekä kerran kokoonnuttiin Pks-Inhousen tiloissa. Yhdessä työsuojelukokouksessa Lehtimäki oli kertomassa meille miten erilaiset korjaushankkeet ovat edenneet ja mitä tullaan korjaamaan. Nykyisin näistä asioissa viestitään tehdasryhmän vetäjälle Jouko Punolalle. On myös keskusteltu mm. työpaikoilla ilmenneistä ongelmista, kuten työilmapiiristä sekä muutoksien tuomasta epävarmuudesta ja peloista työpaikoilla, kuten Ulkin hajauttaminen Postikeskukseen ja Logistiikkakeskukseen osan toiminnasta jäädessä lentokentälle. Työtapaturmien tutkinnasta on myös keskusteltu sekä siitä miten niitä voisi ennaltaehkäistä.

Koulutuksia

Pasilan osasto järjesti työsuojeluhenkilöille 20.-21.4. koulutusseminaarin Tallinnaan. Luennoitsijoina toimi valtakunnallinen pääluottamusmies Jarmo Niemi. Hän kertoi meille sosiaali- ja terveysministeriön riskinen arviointi ohjelmasta. Kyseistä riskien arviointia on käytetty pari kertaa Helsingin postikeskuksessa. Toisena luennoitsijana oli erityistyösuojeluvaltuutettu Eero Saarinen. Hän kertoi 1.1.02 voimaan tulleesta työterveydenhuoltolaista, josta hän painotti työterveyshuollon lausuntoa työn kuormittavuudesta. Kolmantena luennoitsijana oli Finnairilta Timo Hagman kertomassa miten heillä toimitaan työsuojelussa.

Postikeskuksessa järjestettiin 24.4. riskien arviointi –pilotti. Luennoitsijoina pilotissa oli vakuutusyhtiö Pohjolasta riskienhallintainsinööri Juha Ahokas ja työturvallisuusasiantuntija Marko Visuri. Pilotissa tehtiin riskien arviointi neljään paikkaan isojen kirjelajittelukoneelle, hienoselvitykseen, rullakointipisteeseen sekä Kupalaiturille

Työnantaja järjesti yhteisen koulutuksen esimiehille ja työsuojeluhenkilöstölle 21. sekä 23. toukokuuta. Tässä koulutuksessa käytiin läpi alustava suojeluorganisaatio sekä har-

joiteltiin miten toimitaan pommiuhkauksessa ja tapaturman sattuessa. Offire- yhtiöstä luennoitsija näytti meille videon kuinka nopeasti tulipalo leviää kynttilän sytyttämänä sekä lopuksi päästiin harjoittelemaan sammuttamista. Meillä oli myöskin vieraina kommentoimassa ja hyviä vinkkejä antamassa erityistyösuojeluvaltuutettu Eero Saarinen sekä työympäristösihteeri Mika Roos postiliitosta.

Syksyllä 28.10. työsuojeluhenkilöstön koulutuspäivillä postikeskuksen päällikkö Jarmo Välimaa kertoili postin alkuvuoden tuloksesta sekä tulevaisuuden strategioista. Tehdassuunnitteluryhmän vetäjä sekä vt. suojelujohtaja Jouko Punola kertoi tehdassuunnitteluryhmän toiminnasta sekä turvallisuus-suunnitelmasta, joka löytyy Sinetistä. Koulutuspäivillä oli työsuojelupiiristä edustaja Mika Kilpeläinen kertomassa Uudenmaan työsuojelupiirin toiminnasta sekä vastaili meidän kysymyksiin. Roosin Mikan sairastuessa Teuvo Pykönen kertoi meille mm. Tupovalmisteluista sekä Postialan ammattitutkinnosta.

Riskien arviointia

Riskien arviointia on tehty Helsingin Postikeskuksessa ja arviointiryhmissä on mukana työsuojeluvaltuutettu, työsuojeluasiamies sekä työpisteen esimies ja työntekijä. Arviointi on jatkuvaa kartoitusta vaarojen ennaltaehkäisemiseksi sekä jo nyt ilmenneiden vaarojen pienentämistä tai kokonaan poistamista. Se tehdään noin vuoden välein. Tällä hetkellä arviointia on tehty Vastaanoton alueella Kupalaiturilla 17.9.02, Tulotarkastuspisteissä 31.10.02 sekä 5.11.02 ja Hinnoittelupalveluissa 10.1.03. Kartoituksessa käytettiin Sosiaali- ja terveysministeriön vaarojen tunnistamiseen tarkoitettuja listoja (tapaturma, ergonomia, fysikaalinen, kemiallinen ja henkinen kuormittuminen). Mukana vastaanoton alueella oli arviointiryhmissä Eija Heikkilä (työsuojeluvaltuutettu), Jari Havunen (työsuojeluasiamies), ja Jouko Punola (Vt. suojelujohtaja/ tehdassuunnitteluryhmän vetäjä) sekä työpisteittäin Olli Terävuori (esimies), Jan Ekblad (työopastaja), Reijo Virta (esimies), Mari Toivonen, Jari Virtanen (esimies), Harri Kivi sekä Jari Salminen ja Raine Heikura.

Yhteenvetoa vastaanoton vaaroista:

Vaaratilanteita tällä alueella ovat mm. jatkuva taustamelu, joka tulee trukkiliikenteestä, kuljettimista sekä koneista. Äkillisiä melupiikkejä aiheuttavat rullakoitten tiputtamiset lattiaan sekä laatikoiden paiskomiset. Jatkuva trukkiliikenne ahtaissa tiloissa altistaa tapaturman vaaroille niin työntekijät kuin asiakkaat. Kesällä kuuma ja talvella kiusana kylmyys, veto

>>>

Teemme näyttelyistä yhteenvedot ja viemme työntekijöitten mielipiteitä kenkien sopivuudesta eteenpäin. Koska Postilla on tällä hetkellä sopimus Sievin kanssa turvakengistä, niin emme voineet tilata kenkiä Jalakselta.

Työmatkat ja talvi

Ensilumen peittäessä maan yllättääkö liukkaus meidät taas. Tutkimusten mukaan työmatkalla sattuu vuosittain 10000-15000 tapaturmaa, joissa vuosittain tapahtuu kolmannes kuolemaan johtaneista tapaturmista. Yleisempiä työmatkatapaturmia meillä ovat kaatumiset jäisillä kaduilla, pihamailla tai parkkipaikoilla sekä pyöräilijöillä äkkijarrutukset tai väistämiset liukkailla kaduilla. Lämpötilan vaihtelut, sankat lumisateet, pimeys ja näihin yhdistettynä kiire altistaa tapaturmille. Talven liukkailla kannattaa varata enemmän aikaa työmatkaan sekä kunnan jalkineet jalkaan. Nykyään saa kenkiin mm. kenkäkorjaamoista tosi helposti laitettavia liukuesteitä. Heijastin on pieni henkivakuutus liikuttaessa pimeällä. Pyöräilijöille suosittelemme kunnollisten renkaiden hankkimista sekä kypärän käyttöä, ettei tarvitse sairaalassa herätessä ihmetellä miten tässä näin kävi. Näinkin on joillekin työntekijöille käynyt.

Toivotankin kaikille tapaturmatonta loppupalvea.

Eija Heikkilä
työsuojeluvaltuutettu

sekä pakokaasut. Vajaille resursseilla työskentely altistaa sekä tapaturmille, että aiheuttaa henkisiä paineita. Työskentelytasot ovat ergonomisesti väärin, josta johtuen työskentelyasennot vääristyvät.

Joitakin toimenpiteitä vastaanoton alueella:

Melupaikat listataan ja pyydetään melumittaus Medivireestä. Fysioterapeutti Jarkko Kaitanen Medivireestä on käynyt videoimassa työpisteitä ja pitänyt info tilaisuuden nostamisesta. Työopastuksessa on huomioitava mm. oikea rullakoiden purku/kasaus tyyli. Varoituskylttejä trukki liikenteestä on laitettava asiakkaita varten laiturin puoleisiin oviin. Sijaisuusjärjestelmien kehittäminen ja uusien sijaisien kouluttaminen.

Tarkemmat listaukset vaaroista ja toimenpiteistä löytyvät kyseistä työpisteistä.

Tulemme jatkamaan tänä vuonna riskien arviointia Postikeskuksessa.

Työsuojelulasimies rintamalta 2003

Helmikuun aikana valitaan toisiin tehtäviin siirtyneiden työsuojeluasiamiesten tilalle uudet henkilöt alueille: kirjelijittelu (isot ja pienet koneet sekä viikonloppuryhmä), saapuvan yövuoro (konelajittelu ja yöselvitys) sekä Pks- Inhouse (kenttäpäällikkö Anneli Kulmalan alueelle). Tänä vuonna työsuojeluhenkilöstö tulee kokoontumaan joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko. Ensimmäinen kokous pidettiin 8.1.03 Ulkomaan Postissa. Siellä oli vieraana Ulkomaan postin tuotantopäällikkö Carl – Georg Träskman kertomassa sen hetkisestä tilanteesta. Helmikuun kokouksessa oltiin Logistiikkakeskuksessa ja käytiin läpi työ- ja suojavaatekonseptia. Myöskin asiamiehet kertoilivat työpaikan kuulumisia. Huhtikuussa järjestetään koulutus työsuojeluasiamiehille uudesta työturvallisuuslaista.

Turvakengät

Turvakengät kuuluvat henkilösuojaimiin, jotka työnantajan on hankittava ja kustannettava 100%:sti. Työntekijän velvollisuus on käyttää niitä. Työntekijöitten kanssa on puhuttu turvakenkäsittelyjen pitämisestä, koska pelkkä kuva ei kerro kengän sopivuudesta vielä mitään. Tammikuussa järjestettiin työntekijöille mahdollisuus tutustua Helsingin Postikeskuksessa Jalaksen turvakengisiin sekä yhteen työkenkään. He kokeilivat miltä erilaiset mallit tuntuivat jalassa. Kengistä tuli myönteistä palautetta. Turvakenkien valmistuksessa on tapahtunut kehitystä myönteiseen suuntaan. Helmikuussa Sievi tulee esittelemään turvakengitä Helsingin Postikeskukseseen.

Mikko Poutanen

Melkoisesti on kerinnyt tapahtua edellisen lehden ilmestymisen jälkeen. Vihdoinkin tuli päätös kauan ihmismieliä vaivanneesta Vuotos-hankkeesta, joka oli kielteinen. On kuultu perusteluja miksi pitää rakentaa viides ydinvoimala ja miksi olisi pitänyt myös saada Vuotos allas, joka olisi peittänyt alleen monen ihmisen elämäntyön. Yksi asia on ainakin varmaa nimittäin se, että teollisuus huutaa edelleen halpaa sähköä, vaikka metalliteollisuuden tilauskirjat pysyisivät tyhjinä tilauksista.

Tupo tuli maahan ja työnantajan on turha väittää, että se olisi ollut kallis ratkaisu. Jälleen kerran työntekijäpuoli "tunsi vastuunsa ja tyytyi maltilliseen tulo- ja tuotto- ja työllistämisen nimissä. Postikonserni on ainakin unohtanut työllistämisen ja paremminkin sysännyt kaikki kriteerit täyttävät työntekijät työttömyysputkeen. On ollut silmiinpistävä jätteen kerran todeta, että vaikka firmat tekisivät huonompaa tulosta kuin edellisvuosina, niin omistajille maksetaan osingot mukisematta törkeimpänä tapauksena Viking Line, joka valtion tuet tilitti omistajille ja sen jälkeen vielä, muutti Cinderellan Ruotsin rekisteriin, sekä irtisanoi työnteki-

jät. Halukkaat palkataan Ruotsalaisilla työehtoilla, jotka luonnollisesti ovat halvemmat.

Kokoomus esittää mullistavaa työllistämistempua, joka vapauttaisi työnantajan työnantajamaksuista alle 1800 euroa kuukaudessa ansaitsevilta. On suorastaan huvittavaa luulla, että tällainen bluffi toimisi. Olisi helppoa tehdä työsopimukset tuntimäärille, jotka antaisivat halutun palkkatason ja jälleen suurpääoma saisi ilmaista tulonsiirtoa itselleen.

Paljon fiksumpaa ei kyllä löydy Suomen keskustaltakaan. Jätteenmäki laskisi veroja ja työnantajamaksuja, tämän elvytysruiskeen, joka mukamas parantaa tuottavuutta ja luo työpaikkoja pitäisi olla lääke työttömyyden nurjertamiseen. Mitkään tällaiset konstit ei tehoa, se on varmaa. Päivittäin saa lukea lomautusvaroituksista ja työntekijöiden vähentämisestä, eli kyllä päättäjien olisi aidosti päästävä kolmikantaisesti sopuun ja lyödä työttömyysputket kiinni ja ruveta hoitamaan asioita järkevämmän veronmaksajien kannalta.

Paljon on myös maalattu kauhuskenaarioita viinarallista, kun Eesti liittyy EU:n, vai liittyykö? En ole kuullut ke-

nenkään mainitsevan, taikka kirjoittaneen uutista siitä, että Eestiläiset äänestävät kesällä liittymisestä ja varsinkin suuri vastustus elää tavallisten kansalaisten joukossa, koska kansa on kokenut Venäjän ajan ja nyt mielletään, että Brysselin herrat määräävät jälleen ihmisten tekemiset ja olemiset. Ilmeisesti Suomen päättäjät kuvittelevat, että jos kansa äänestää väärin, niin päättäjät päättää toisin.

Irakin tilanne on kuumimmillaan ja voi sanoa, että öljyn omistaminen on hyvin riskialtista. USA on ottanut jälleen maailman poliisin viran turvataksien energian saantinsa, ja voikin rehellisesti sanoa, että ei olisi minkäänlaista ongelmaa Saddamista tai muista, jos öljyn tilalla olisi vaikka maailman mahtavimmat maapähkinäviljelmät. Natonkin rivit rakoilevat onneksi, ilmeisesti puolustusministerimme Enestämmin pitäisi olla laittamassa asiat ruotuun.

Lopuksi pyytäisin kaikkia kynnelle kykeneviä äänestämään 16.3 Eduskuntavaaleissa, koska ei ole suinkaan sama kuka istuu meille postilaisille tärkeimmässä ministeriössä. Liikenne ja viestintäministeriö on ollut vuosikaudet Kokoomuksen hallussa ja onkin käyttänyt omistajan valtaa ja mitään hyvää sanottavaa sieltäpäin ei ole kuulunut, vaan surutta on yhtiöitetty ja myyty kansallisomaisuutta, omasta konsernistamme viimeksi SPS siivous, mitä seuraavaksi?

Mikko Poutanen
Osaston sihteeri
työsuojeluasiamies-taso

Olli Asikainen

VASTINE PEKKA HERRASELLE

Kirjoitit Pasillissa sen kustannuksista, sisällöstä, ilmestymistiheydestä ja aatteellisuudesta. Lehden sisältö ja linjaukset ovat tekijöiden vastuulla. Osaston taloudenhoitajana kommentoin lehden merkitystä ja kantaasi osaston talouteen. Ammattiosaston varojen käytöstä ei vuosikokouksessa esiinny keskustelua, eikä budjetin linjauksiin pyydetä perusteluita. Salissa on puheensorinaa, mutta se on jäsenten keskinäistä jutustelua. Kaipasit osastolta keskustelua ja aktiivisuutta, mutta et varmaan ruokailua odotelevista syntyvää hölinää.

Lainaat vuosikertomuksesta lausettani: ”ammattiosaston varojen käytön tarkoitus on jäsenten etujen kehittäminen sekä jäsenten kiinnittäminen osaston toimintaan.” Kysyt voimmeko nukkua yömmä rauhaisasti ja vastaat, että Sinä et voi! Yövuorolaisena et tietysti öitäsi nukukaan, mutta osastolaisten huonon unensaannin syy ei mielestäni ole työ, eivätkä muut huolet, vaan ammattiosaston vallanneet kritiikittömyys ja jämähtäneisyys. Kumpaa osaston jäsenten etujen parantaminen ja jäsenten innostaminen toimintaan mielestäsi on: kritiikittömyyttä vai jämähtäneisyyttä? Osaston toiminta syntyy sen jäsenistön aktiivisuudesta.

Pasilli on toisentyyppinen julkaisu kuin Sinun etsimäsi tiheä tiedottaminen osaston toimikunnan kokouksissaan tekemistä päätöksistä ja eri työryhmistä. Osasto käyttää nopeatempoiseen tiedottamiseen ilmoitustauluille laitettavia tiedotteita. Jos Pasilli olisi osaston toimikunnan kokouspöytäkirjojen julkaisukanava, se olisi sekoitus neuvostoai-kaista Pravdaa ja Virallista lehteä. Eikö se olisi jämähtämistä?

Pasilan osasto suuntaa tiedottamisen lisäksi paljon toimintaa jäsenille: viikonloppukurssit ja tapahtumat; erityisryhmille järjestettävät koulutuspäivät; tukee jäsenten osallistumista talvi- ja kesäpäiville; maksaa lasten pikkujoulut; osaston lehtisetelituki on suuruudeltaan huomattava. Jäsenistöllä on oikeus ja mahdollisuus osallistua osaston tapahtumiin, mutta se voi myös itse osaston tuella sellaisia suunnitella ja toteuttaa.

Pasillin toimittaja luonnehti Sinulle lehden linjaa ja roolia. Vaadit ryhdistäytymistä. Kirjoituksessasi on kahdeksan huutomerkkiä, mutta kirjoita meluamisen ja karjumisen sijasta itse Pasilliin ja innosta työtovereitasi samaan. Ottakaa osaa osaston toimintaan ja kritikoikaa sitä. Osaston toimintaa tulee voida arvostella ja aktivoida siihen muitakin. Aktiivista toimintaa ei talous estä ja sitä osasto monin tavoin tukee – jopa kritiikittömästi?

PALKKALUOKKA-ASIAA LOKESTA

Joulu on ”onneksi” ohi, uusi vuosi ja Juudet tuulet puhaltavat – toivottavasti paremmin, kuin edellisvuonna. Joten hyvää alkanutta vuotta kaikille minunkin puolestani.

Asia, josta aion kertoa on palkkaluokkaepäselvyydet Lokessa. On perin kummallista, että työnantaja koittaa ”vedättää” työntekijöitten palkkoja alakanttiin. Työstä josta pitäisi tessin mukaan maksaa esim. B02, maksetaankin B01 jne. Tällaisia tapauksia on monessakin eri työpisteessä, enkä uskalla edes lähteä arvailemaan, kuinka paljon vastaavia tapauksia vielä ilmenee lehden ilmestyttyä. Se herättää vain pahaa verta ja saa aikaan hämmennystä. Perin erikoisia toistuvia koeaikoja on myös esiintynyt.

Tässä nyt kaikille muistin virkistämiseksi nämä työnkuvaa vastaavat palkkaluokat:

- Syöttö ja normaali luisutyö B01,
- koodaus, hukkaluisu, trukkihommat, kvk-hinnoittelu ja prossa B02,
- vastaanottojärjestelijä, hipa C00

Pyydänkin jokaista tarkistamaan oman palkkaluokkansa ja vastaako se työnkuvaa. Jos ei, ota yhteyttä Loken luottari Isto Kuusistoon, puh. 040-8229515 tai sitten ihan face to face. Myös tsv. Jouni Kaiposelle voi avautua, joka viestittelee asiasta meikäläiselle.

T. Lm Isto Kuusisto

JUHA ÖHMAN

KEVÄÄN MERKKI: TYÖNTEKIJÖIDEN HENKILÖKOHTAINEN ARVIOINTI

Palkkausjärjestelmästä

Työnantajapuoli ja Postiliitto kävivät jälleen kerran 31.01.2003 päättyneen työehtosopimuskauden aikana neuvotteluja nykyisen voimassaolevan palkkausjärjestelmän muuttamisesta. Neuvotteluissa ei päästy yhteisymmärrykseen siitä minkälainen uuden palkkausjärjestelmän olisi oltava ja sen vuoksi elämä jatkuu - ainakin toistaiseksi - nykyisen palkkausjärjestelmän puitteissa.

Henkilökohtaisen arvioinnin suorittaminen eri yhtiöissä ja työyksiköissä on ollut nykyisen palkkausjärjestelmän voimassaoloaikana todella kirjavaa. Useimmissa paikoissa on hiljalleen alettu noudattaa työehtosopimuksessa (TES) sovittuja pelisääntöjä, mutta vieläkin on valitettavasti olemassa työyksiköitä ja yhtiöitä, joissa rikotaan aivan selkeästi työehtosopimusta. Yksi pahimmista TES:n kiertäjistä on Atkos Oy. Vai miten on ymmärrettävissä, että sinne on palkattu laumoittain niin ammattitaidotonta työvoimaa, että heidän henkilökohtaisen osaamisensa taso on arvioitu nolllaksi, eli henkilökohtainen osa on 0-%? Puhumattakaan siitä, että suurelle osalle ei ole koskaan tehtykään henkilökohtaista arviota, tai jos on tehty, niin iso osa heistäkään ei ole saanut vaadittua kirjallista palautetta. Kyseiseen asiaan tulevat Postiliiton Pasilan osasto ja ko. yhtiön luottamusmiehet puuttumaan asian tilan korjaamiseksi TES:n vaatimalle tasolle.

Henkilökohtainen arviointi

Työnantajaliitto Allianssi TLA ry:n ja Postiliitto ry:n sekä Postin toimihenkilöliitto PVL ry:n välisen Posti- ja logistiikka-alan tehtäviä koskevan työehtosopimuksen käsittelyn palkkaliitteen mukaiset henkilökohtaiset työsuoritusten arvioinnit suoritetaan nyt jo kahdeksannen kerran.

Arviointihan suoritetaan pääsääntöisesti kerran vuodessa - maaliskuu - huhtikuussa - jokaiselle työntekijälle riippumatta siitä onko hän kokoaikainen, osa-aikainen, vakinainen, vai määräaikainen.

Mikäli työntekijä siirtyy toisiin tehtäviin on arviointi tehtävä kolmen (3) kuukauden palvelun jälkeen.

Mikäli kyseessä on uusi työntekijä on henkilökohtaisen palkanosan arviointi tehtävä neljän (4) kuukauden kuluessa työsuhteen alkamisesta.

Määräaikaisena palkatun työntekijän työsuoritus arvioidaan henkilön oltua tehtävissään vähintään 4 kuukautta joko yhdenjaksoisesti tai useammassa erässä viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana.

Arvioinnin tekee työntekijän lähin esimies, joka antaa arviointinsa tuloksen työntekijälle esimies-alaiskeskustelun yhteydessä suullisesti ja kirjallisesti perusteltuna.

Työntekijän arvioinnin perusteella määräytyy hänen henkilökohtainen palkanosansa, joka voi vaihdella 0-12 prosenttiin asianomaisen palkkaryhmän taulukkopalkasta.

Mikäli työntekijän henkilökohtaisen palkanosan prosentti suoritettuna arvioinnin yhteydessä nousee, vaikuttaa se hänen palkkaansa korottavasti heti.

>>>

Mikäli työntekijä saa arvioinnissa alemman prosentin kuin se, jonka mukaan hänen henkilökohtainen palkanosansa on maksettu, voi hänen palkkansa alentua mikäli hän vielä seuraavallakin arviointikerralla saa maksettua alemman arvioprosentin.

HUOM! Uudessa Työehtosopimuksessa on sovittu seuraavaa: "Palkkaa voidaan alentaa vasta, kun suoritustaso uudenkin arvioinnin jälkeen on alempi kuin se, jonka mukaan henkilökohtainen palkansa on maksettu ja lisäksi työntekijälle on edellisen arvioinnin yhteydessä kirjallisesti ilmoitettu työsuorituksen alentumisesta ja näin annettu tilaisuus parantaa suoritustasoaan."

Arvioinnin suorittaminen

- Työsuorituksen arviointi tehdään viiden eri päätekijän eli mittarin mukaan (suluissa tekijän painoarvo -%) pisteasteikolla 1-5: ammatinhallinta (40%), työtulos (25%), yhteistyökyky ja palveluhenkisyys (20%), täsmällisyys (5%), uudistusmyönteisyys (10%).
 - Työntekijän työsuoritusta arvioidaan nykyisessä tehtävässä (=toimenkuvan mukainen tehtävä).
 - Työntekijän oma esimies arvioi, miten työntekijä selviytyy työstään.
- Arvioinnissa ei siis arvioida työntekijän yleisiä henkilökohtaisia ominaisuuksia!
- Arviointi koskee aikaa, joka on kulunut edellisestä arviosta.
 - Työsuorituksen arvioinnissa on tärkeää palautteen antaminen työntekijälle (ehdottomasti myös kirjallisena), joka tapahtuu esimies-alaiskeskustelun yhteydessä.
- Kirjallinen palaute on työntekijän ainoa dokumentti hänen henkilökohtaisen palkanosansa muodostumisesta, joten se kannattaa myös säilyttää tallessa.
- Palautteenannossa esimiehen on jokaisen yksittäisen arvionsa kohdalla perusteltava kantansa: eli mitä puutteita työntekijän työsuorituksessa on ja miten työntekijä voi asian korjata, mikäli esimies ei omasta mielestään ole voinut antaa ko. kohdassa täyttä 5:tä pistettä.

Epäselvyydet henkilökohtaisissa arvioinneissa

Mikäli työntekijä kokee tullessa väärin kohdelluksi esimiehen arvioinnissa, eli saa mielestään kohtuuttoman huonot pisteet ja sen myötä liian alhaisen henkilökohtaisen palkanosan prosentin, hän voi ottaa yhteyttä luottamusmieheensä asian saattamiseksi oikeudenmukaiselle tasolle

Työntekijä voi myös niin halutessaan pyytää omaa luottamusmiestään mukaan esimies-alaiskeskusteluunsa.

Juha Öhman

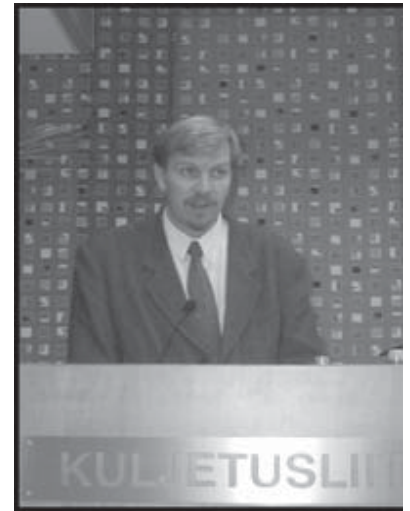
Käsittelyn ja kuljetuksen valtakunnallinen varapääluottamusmies

Teuvo Pykönen

Panelin vetovastuu oli Teuvo Pykösellä järjestäjien puolesta

Rautatieläisten liiton ammattiosaston 51 puheenjohtaja Kimmo Huuhtanen avasi tilaisuuden.

SALIN TÄYDELTÄ ILMAN SASIA!

Reilut viisikymmentä kansalaista oli saapunut 23.10. luento- ja paneelitilaisuuteen teemalla Palvelua vai bisnestä. Järjestäjinä olivat rautatieläisten ja postiliittolaisten pääkaupunkiseudun ammattiosastot. Tietysti omistajan edustaja kansanedustaja Kimmo Sasi ei päässytkään tilaisuuteen vaan teki oharin. Piti olla lentokentällä vastaanottamassa jotain ministeriä. Liikenneministeriöstä eivät muutkaan ehtineet paikalle. Liikenne- ja viestintäministeriön edustajahan pitää omistamiensa valtionyhtiöiden yhtiökokouksen yksin, koska valta on jakamaton. Kurkkijoina paikalla saa olla esim. Postin tai VR:n hallitusten edustajat. Vallan lähellä voi olla, mutta ministeriöt ovat päällikkövirastoja, jossa ministeri on kingi ja joka saa pääministerin tuen tarvittaessa.

Lasten meuhetki

Sosiaalipolitiikan tutkija ja sosiaalityön opettaja YTT Leena Eräsaari aloitti esitelmänsä Nurmion seitsenkymmenlukuaisella musta enkeli –biisillä. Luotiin tunnelma, kuten isojen aatteiden konsulteilla on tapana. Tällä kertaa kappale vain viittasi mustaan enkeliin (kapitalismiin) joka syö lapset ja naiset keltään kysymättä. Raskas tunnelma johtui rakennushallituksen muuttamisesta Valtion kiinteistölaitokseksi ja Engel Oy:ksi. Musta enkeli oli erään haastattelun kuvaus harjoitetusta henkilöstöpolitiikasta, jossa ”ihmisiä kohdeltiin kuin eläimiä” tai ”tuntui kuin olisi rautasahalla kurkkua leikattu”. Eräsaari myönsi, että olisi ollut pelkkien haastattelujen takia jo itsekkin terapian tarpeessa.

Rakennushallituksen tapauksessa oli veturina valtionvarainministeriön miehet Iiro Viinanen ja Raimo Sailas. Demokratistisesti ei asiaa käsitelty, vaan päättäjille valehdeltiin, että maksuttomat tilat tulevat maksullisiksi vain kulujen osalta. Tosiasiassa alettiin periä markkinavuokraa, vaikkei ole olemassa todellisia markkinoita. Valtiovarainministeriö (VVM) on kerännyt Senaattikiinteistöjen kautta kiinteistömassaa ja rahantuloutusta. Opetusministeriö, puolustusministeriö ja oikeusministeriökin ovat kiinteistöasioissa alisteisia Niinistön pumpulle. Aiemmin julkisista valtion rakennuksista vallan ovat luovutta-

neet eduskunta ja hallitus. Superministeriö, VVM on kerännyt omaisuutta niin, että pienistä on luovuttava, suuriin kiinteistöihin keskitytään ja kansalaisilla on vähemmän pääsyä julkisiin tiloihin.

Pointtina Eräsaari piti, että jos yksi osa julkisesta toimii yksityisen tavoin, niin muulle julkiselle toiminnalle tulee paineita toimia samoin. Esimerkiksi maksullistaa palvelujaan. Yliopistojen rahoista kolmannes menee vuokriin. Syntyy myös uusia ammatteja yliopistoihin kuten laskuttajia, hallinnon ihmisiä, jotka suunnittelevat tilojen taloudellisen tehokasta käyttöä ja itse opetukseen jää taas vähemmän rahaa.

Johtamisjärjestelmä on muutettu ulkoa tuodulla koulutuksella. Liikkeenjohdon tapa tehdä paljon ja halvalla ei sovellu palveluammatteihin. Se on rosvon ja kuningattaren tapa toimia. Tapa lyö korville esim. hoiva-alan tarkoitusta, joka on palvelu. Työntekijöille tulee pois pääsyn tarve tai sitten välinpitämätön kyyninen asenne työhön. Pian vain oman organisaation voitto on tärkeää eikä kansalaisen eteen enää tehdä yhteistyötä. Organisaatioita pannaan aika-ajoin uusiksi ja uusia mittareita kehitetään koko ajan. Eräsaari kertoi yhden villityksen olevan Balanced Score Cardin, jota hänen mukaansa ei ole osattu edes suomentaa. Pieni kirjoittajan tietoisuus tutkijalle, että ehkä englanninkielisyyttä saatetaan käyttää tehokeinona jossain. Suomen Posti on vauhdilla ajamassa kyseistä korttia aivan esimiestasolle saakka ja postilainen suomennos on ”tasapainotettu tulokortti”. Johtamisopit tuovat konsultit milloin OECD:n, EU:n, EMU:n tai WTO:n nimissä. Se on muotia, johon ei rationaalinen argumentointi pure. Muoti on aina irrationalista. Suomessa opin levittäjinä ovat Kauppa- ja teollisuusministeriö, Kuntajärjestöt, Liikkeenjohdon opistot ja esimerkiksi Tampereen yliopiston hallintotieteiden laitos. Tehokkuus, kilpailuttaminen ovat tämän päivän sanoja vieläkin.

Kaikki on ideologista, joka sitten vaatii uusia asioita. Kun julkisia rahoja syydetään maailmalle, niin rahoilla pitää olla kontrolli. Korruptiota ja rikossyytteitä on asian tiimoilta jo nähty

>>>

(yliopistojen tutkimusrahoja, merenkulkuhallituksen uutta kansainvälistä liiketoimintaan sopeutumista jne.). Uutta ennäkemätöntä hallintoa syntyy. Sairaaloissa esim. valkotakkisia siirtyy harmaapukuisiksi eli vähemmän lääkäreitä ja enemmän ekonomisteja, lakimiehiä ja konsultteja.

Eräsaari osallistui myös paneelin yhteydessä keskusteluun, jossa hän korosti lasten ja naisten aseman turvaamista. Samoin hän tuntee pahana, että sata vuotta rakennettu sosiaaliturva on nyt alasajettavana. (ks. Myös toisaalla tässä lehdessä oleva arvio Eräsaaren kirjasta Julkinen tila ja valtion yhtiöittäminen. Juttu otsikolla: Mietteitä agorasta).

Paneeli

Paneelissa olivat Kruununhaan asukasyhdistyksen puheenjohtaja Veli-Heikki Klemetti, eduskunnan liikennevaliokunnan puheenjohtaja Erkki Pulliainen sekä liittopuheenjohtajat Esa Vilku (Postiliitto) ja Mauri Lundén (Rautatieläisten liitto).

Klemetti kertoi varsin värikkäästi 16000 asukkaan ja 500 yrityksen kaupungin osan postin katoamisesta, kansalaisliikkeestä ja postin takaisin saannista. Vuonna 1999 Posti teki mielipidekyselyn, jossa asiakkaat pitivät postia tarpeellisena

Lopulta löytyi kehitysjohtaja Kari-Juhani Lehtonen Postista, joka totesi että Postin strategia on muuttunut. Voitaisiin perustaa asiamiesposti, palvelupiste. Adressiin kerättiin tuhansia nimiä ja luovutettiin Heinoselle. Suomen Kuvalehti irvaili, että on kyse ”hyväosaisten kapinasta”. Vuosi sitten alue sai oman nykyisin täyden palvelun postin.

Klemetti kertoi, että on kummallista, kun kansallisomaisuus saadaan hävittää. Ja että veronmaksajien on taisteltava palveluistaan. Työ kansalaisliikkeessä oli rohkeutta ja salapoliiisyyttä vaativaa. Aloitettiin kapina, lyötiin päätä seinään, oltiin julkisuudessa ja lopulta neuvotellen tuli myönteinen ratkaisu. ”Kansalaistoiminta kannattaa”, kannusti Klemetti.

Erkki Pulliainen (vihr.) kertoi istuneensa 15 vuotta lakia sääntävässä kansalliskokouksessa. Totesi myös olevansa rikospaikalta, josta rakennushallitusta kohtaan annettiin laittoimuuden tapahtua. Hän tosin totesi, että liikkeenluovutusasiassa valehdeltiin päin naamaa kansanedustajille. Samoin kävi, kun Postista tehtiin uudenmuotoinen liikelaitos. Kansliapäällikkö Korpela ja Posti-Pekka tekivät poliittisen sopimuksen, että jos liikelaitos saadaan niin yhtiömuotoon ei mennä. Kuinkas kävikään. Postin osalta kuulemma ns. olosuhteet

muutuivat ja yhtiö piti saada ideologisista syistä. Samoin ideologisista syistä piti saada liberaali postitoimintalaki, vaikka EU-minimilakikin olisi voitu tehdä. Seuraavasta vaiheesta eli pörssiin menosta Pulliainen totesi, että se on täysin seuraavan liikenneministerin käsissä. Päällikköviraston johtaja, ministeri saa tarvittaessa pääministerin tuen kaikille hankkeilleen. Vihjaili Pulliainen tietävänsä VR:nkin yhtiöittämisen ja muunkin kilpailuttamisen syytöstehtaan. Syytöstehtaan olisi ollut 80-luvun alussa Palacen yläkerroksissa mukana Esko Ollilaa, Juhantaloa, Ilkka Suomista, Sorsaa ja Liposta. Tuolloin Suomen tehtäväksi annettiin levittää ”hallittua rakennemuutosta”, jota sitten veljet tukisivat tahoillaan. Juhantalo pääsi aina valtakunnan oikeuteen asti. Pulliainen osallistui myös aktiivisesti keskusteluun ja lopuksi totesi vain olevansa väärässä vaalipiirissä. Ihan tarkkaan näin ei ollut, sillä oululainen Saukkonen kysäisi, että ollaanko Suomessa liian kilttejä, kun kaikkeen suostutaan. Eräsaari kehotti yleislakoihin kuten Berlusconi Italiassa ja totesi samaan hengenveetoon, että yhtiöittämiset jakavat työllisiksi jääneet ja työttömät. Solidaarisuus on tiukoilla. Pulliainen taas pahoitteli kansanedustajan vaikutusvallattomuutta. Ministeriltä saa kysyä mitä tahansa ja ministeri saa vastata mitä tahansa. Sanktioita ei ole. Klemetti kertoi nähneensä Heinosen pöydällä postin johdon vastauksen postitoimipaikkakiistassa. Eduskuntakyselyssä on maan tapa, että ministeri hoitaa kysymyksen kohteelta vastauksen, jos ovat samaa mieltä linjoista. Yhtiöittämislain yhteydessä lehteriltä todistettiin, että Postin tiedottaja vastaili ministerin puolesta kansanedustajille vahtimestareiden toimiessa kuriireina. Sellaista julkista näytäntöä.

Osanottajia

YTT Leena Eräsaari

ja olivat tyytyväisiä palveluun. Sitten paukahti postiluukusta tiedote, että HKI 17 ja HKI 16 yhdistetään ja siis kotiposti tuomiokirkon alta katoaa. Kaupunginosayhdistys piti kansalaiskokouksen 500 ihmisen voimin ja perustettiin postikapina-työryhmä puolustamaan omaa postia. Posti lähti. Ei auttanut vierailut Postin pääjohtajan, Postin hallintoneuvoston puheenjohtajan tai liikenneministerin luona. Saviahosta, Antero Kekkosesta tai Olli-Pekka Heinosesta ei ollut apua. Ministeri vastasi, että eduskunnalla tai muillakaan ei ole mahdollisuutta demokraattisesti puuttua Postin operationaalisen johdon päätöksiin. Saviaho oli todennut, että ”tällaista tää bisnes on”. Kruununhaka-foorumissa apua yritettiin saada kaupungilta.

muutuivat ja yhtiö piti saada ideologisista syistä. Samoin ideologisista syistä piti saada liberaali postitoimintalaki, vaikka EU-minimilakikin olisi voitu tehdä. Seuraavasta vaiheesta eli pörssiin menosta Pulliainen totesi, että se on täysin seuraavan liikenneministerin käsissä. Päällikköviraston johtaja, ministeri saa tarvittaessa pääministerin tuen kaikille hankkeilleen. Vihjaili Pulliainen tietävänsä VR:nkin yhtiöittämisen ja muunkin kilpailuttamisen syytöstehtaan. Syytöstehtaan olisi ollut 80-luvun alussa Palacen yläkerroksissa mukana Esko Ollilaa, Juhantaloa, Ilkka Suomista, Sorsaa ja Liposta. Tuolloin Suomen tehtäväksi annettiin levittää ”hallittua rakennemuutosta”, jota sitten veljet tukisivat tahoillaan. Juhantalo pääsi aina valtakunnan oikeuteen asti. Pulliainen osallistui myös aktiivisesti keskusteluun ja lopuksi totesi vain olevansa väärässä vaalipiirissä. Ihan tarkkaan näin ei ollut, sillä oululainen Saukkonen kysäisi, että ollaanko Suomessa liian kilttejä, kun kaikkeen suostutaan. Eräsaari kehotti yleislakoihin kuten Berlusconi Italiassa ja totesi samaan hengenveetoon, että yhtiöittämiset jakavat työllisiksi jääneet ja työttömät. Solidaarisuus on tiukoilla. Pulliainen taas pahoitteli kansanedustajan vaikutusvallattomuutta. Ministeriltä saa kysyä mitä tahansa ja ministeri saa vastata mitä tahansa. Sanktioita ei ole. Klemetti kertoi nähneensä Heinosen pöydällä postin johdon vastauksen postitoimipaikkakiistassa. Eduskuntakyselyssä on maan tapa, että ministeri hoitaa kysymyksen kohteelta vastauksen, jos ovat samaa mieltä linjoista. Yhtiöittämislain yhteydessä lehteriltä todistettiin, että Postin tiedottaja vastaili ministerin puolesta kansanedustajille vahtimestareiden toimiessa kuriireina. Sellaista julkista näytäntöä.

Liittomme puheenjohtaja Esa Vilkuna totesi, että ainoa puolue, jolta liitto ei saa tukea tällä hetkellä on kokoomus. Kepu on kerran takkinsa kääntänyt, sillä uusliberalismin sisään tuonti alkoi hänen mielestään Aho-Viinaseen hallituksen aikana. Nykyään Vilkunan mukaan uusliberalismi on yleiseurooppalainen ilmiö. Postin osalta yksityistämisen syyt ovat erilaisia Etelä-Euroopassa ja esim. Suomessa. Eteläisessä Euroopassa postipalvelut ovat olleet heikkoja ja kalliita. Yksityistäminen on siellä ikään kuin myönteistä. Suomessa maantieteellisistä olosuhteista huolimatta palvelu on ollut hyvä jo ennen yhtiöittämistä ja voitollistakin. Vilkuna valitti, että liikenne- ja viestintäministeriö pitää korkeaa tuottovaadetta Postille, vaikka se joutuu palveluvelvoitteensa takia tuottamaan palveluja myös kannattamattomilla alueilla kuten VR:kin. Eduskunta

Panelisteja: vihreät Erkki Pulliainen ja Veli-Heikki Klemetti.

on Postiin vaikuttamisesta pelattu ulos Vilkunan mielestä. Postia ei hänen mukaansa todennäköisesti viedä pörssiin, sillä yhtiörakenne on jo sellainen, että voidaan operoida aivan toimivan johdon yksinvallalla osa-omistuksia tai kumppanuuksia virittelemällä. Vilkuna kaipaisi yhtiöjärjestyksen muutosta, jotta poliittisen hallintoneuvoston roolia saataisiin nostettua. Vilkuna myös peräsi yhteiskuntaan kokonaistaloudellisuutta Postin osalta. 500 postiliittolaista on ns. työttömyysputkessa ja työkyvyttömiä tulee vinhaan tahtiin. Posti ilmiselvästi osapoptimoi muun yhteiskunnan kustannuksella. "Valtiontalouden tarkastusvirastoa saattaisi kiinnostaa asia", totesi Vilkuna. Tiedoksi, että kun aikanaan kävimme oikeuskanslerilta kyselemässä vastaavanlaisia toimia Postin osalta niin kanslerille Postin antamien selvitysten osalta syntyi vauhtia. Sairasloimiin, eläköitymisiin jne. kiinnitettiin aikansa huomiota. Nyt näyttää kehittyneen jälleen villi tilanne ja merkit ovat oudot: yllääkärikin ulkoistettiin Medivireelle!

Rautatieläisten liiton puheenjohtaja Mauri Lundén yhtyi edellä esitettyyn linjanvetoon. Lundén näki mahdollisena kehittää yhtenäistä VR:ää tehokkaaksi ja voitolliseksi. Jos VR paloitellaan pieniksi yhtiöiksi, niin mahdollisuudet vähenevät sillä kaikilla kilpailevilla yhtiöillä on oltava omat kalustot, omia ratoja jne. Viiden brittien junaturman Lundén totesi todistetusti johduneen eri yhtiöiden välisen saumattoman yhteistyön puut-

teesta. Palvelua ja bisnestä hän ei pitänyt välttämättä vastaakohtina, sillä hyvä palvelu voi olla myös tuottoisaa bisnestä. Pahimpana skenaariona Lundén totesi, että jos kehityksen annetaan viedä jonkun julkisen alan pilkkomiseen pieniksi osiksi ja sitten toiminta ei enää pelaa, niin julkinen valta ei enää kykene keräämään palasia suuremmaksi toimivaksi kokonaisuudeksi. Maailmalla on merkkejä, että "pelastajaksi" on tullut jokin suuri monikansallinen suuryhtiö. Keskustelussa vr-läiset kyselivät LVM:n alaisen ratahallintokeskuksen perään: valvooko sitä kukaan? Pulliainen vastauksen mukaan ministeri on vaihdettava, jos siihen keskukseen halutaan kuria saada. Pulliainen muutenkin sai huutia rautatieläisiltä, että mitä sillä eduskunnalla sitten tehdään, jos se ei mihinkään pysty vaikuttamaan. Pulliainen kertasi, että eduskunta säätää lait ja päättää budjetista. Hallituksella on toimeenpanovalta. Ministeriöt ovat päällikkövirastoja, jossa vahva ministeri tekee mitä haluaa. Se on ollut viimeiset hallituskaudet homman nimi. Ja hallitukset ovat istuneet vaalikauden kerrallaan. Näinhän se on ollut.

Tilaisuuteen varattu kolmituntinen kiiti nopeasti. Kuljetusliittolainen yhteistyö jatkuu kansanedustajaehdokkailta vastauksia kyselemällä. Postiliiton Helsingin osaston kotisivulle on tarkoitus koota ehdokkaiden vastaukset. Jotenkin tilaisuudessa aisti, että tultiin toimeen aika hyvin ilman Sasia. Tultaisinkohan toimeen ilman Sasia vastakin? Vaalienkin jälkeen? (muistiin kirjasi teuvo.pykonen@pp.inet.fi)

**POSTILIITON
PASILAN OSASTON (OS. 151)
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS**

lauantaina 15.3.2003,
kello 13.00 alkaen
ravintola Ostrobotnian juhleroksessa,
Museokatu 10, 2.krs.

(Monipuolinen seisova pöytä)

TERVETULOA UUDET JÄSENET

Pasillin varsin pitkän ilmestymiskatkoksen vuoksi tai siitä huolimatta minulla on ilo toivottaa tervetulleeksi osastomme jäseniksi tavallista monilukuisempi joukko uusia työtovereitamme:

Ahmed Sahra, Backman Atte, Baslyk Ivan, Bergqvist Satu, Elf Arja-Liisa, Forsgren Riitta-Liisa, Ghazi Baker Douan, Grönberg Heidi, Hagman Tauno, Hakala Viivi, Hassan S A, Heusala Jouni, Hossain Delwar, Hyvönen Raimo, Hämäläinen Ville-Jukka, Junttila Ljudmila, Kajanius Harri, Karvosenoja Mikko, Kiuru Tomi, Kohtanen Antti, Korp Tomi, Koskinen Erno, Kristeri Juuso Tapani, Krok Marika, Känni Danu, Laine Arto, Laine Soile, Lehto Simo, Leppä Mari, Manninen Saija, Mujik Sahmana, Myrberg Joni, Mäkinen Juho, Mäkinen Laila, Palonen Tuija, Punta Ilkka, Raitanen Tero, Rautiainen Karri, Ruusu Anette, Seren Niklas, Sokoli Maria, Stjernberg Kaj, Takaranta Jouko, Tanskanen Antti, Timonen Janne, Ukkola Ari, Wickholm Stina, von Müller Tanja, Vuorikoski Sirkku, Yliaho Kai ja Öberg Jarno.

Seija Hagman, jäsensihteeri

JAKELUN YHDISTÄMISEN
TOTEUTTAMISPOLKUJA OSA: I

JAKELUN YHDISTÄMISEN
TOTEUTTAMISPOLKUJA OSA: II

LEHTI EI OLE TULLUT...
KUN ETTE OLE
TILANNUT PIZZAA.

PIZZA-POSTI

JAKELUN YHDISTÄMISEN
TOTEUTTAMISPOLKUJA OSA: III

TYLSÄ KIRJA?

Esko Seppänen: Perustuslaki. Nyt? 192 s. Gummerus, Jyväskylä 2002. Kirjan saa maksutta osoitteesta: Matti Tohka, Mäkikatu 23, 33250 Tampere tai tilaamalla osoitteesta: eseppanen@europarl.eu.int. Esko Seppäsen internet kotisivut sijaitsevat osoitteessa: www.kaapeli.fi/seppanen.

Jälleen raportti

Europarlamentaarikko Esko Seppänen (56) on vuosittain kirjoittanut kirjan Brysselin tapahtumista. Nyt aiheena on perustuslain valmistelu, jolla suomalainenkin itsenäisyys ja demokratia vähenee edelleen. ”Nämä ovat asioita, joista suomalainen media vaikenee. Valta vaihtaa”, toteaa Seppänen takakannessa.

”Me kaikki EU-laisetkaan emme ole valmiita alistumaan Yhdistyneen Euroopan tai Euroopan Yhdysvaltojen keskusvallan alamaisuuteen. Ei pidä tuntea eurofobiaa, mutta ei pidä myöskään markkinoida euronationalismia; ei ole Euroopan kansaa tai EU-kansaa. On kansoja, ja niissä merkeissä monet ovat patriottoja. Kukaan ei kuitenkaan voi olla europatriotti. Eurooppa tai EU ei ole kenenkään isänmaa”, kiteyttää Seppänen itsestäänselvyyden. Eu-puhe on useimmiten mössöä, johon tavallinen kansalainen ei kiinnity. Kun asiat sotketaan ja ne ovat niin sanotusti vaikeita, niin niistä ei välitetä. Eurovaalien äänestysprosentti on hyvä mittari välinpitämättömyydestä.

Tällä kertaa Seppäsen kirja on tylsä. Se kertoo juurta jaksain prosessista, jolla EU:lle tehdään väkisin perustuslakia vauhdilla. Tehdään liittovaltio valtioliiton sijaan. Samalla viedään EU-maita tiiviimpään Nato-yhteistyöhön ja USA:n kylkeen. Mahdollistetaan demokratian kaventaminen nykyisestä vähästäkin. Asia on tylsää.

Jotain virkistävää

Tällä kertaa kirjasta puuttuvat kunnon herjat ja kohdat, joilla Seppästä voi haukkua populistiksi. Siitä tulee kuivuuden maku. Ehkä edes jotkut tosiasiat lämmittävät. Kirjan keskivaiheilla, jossa kirjoittaja puhuu maailmanpolitiikasta taisteluna öljystä ja kaasusta, kerrotaan USA:n ystävistä Keski-Aasiassa. Entisten neuvostotasavaltojen johtajat ovat diktaattoreita omissa maissaan. Seppänen jatkaa itse nykypresidentistä: ”Tällaisia liittolaisia on George W. Bushilla hänen taistelusaan demokratian – eli USA:n öljy-yhtiöiden – etujen puolesta maailman suurimmilla uusilla öljy- ja kaasukentillä. Presidentti itse on texasilainen öljymiljonääri jo isän perua. Isä oli se USA:n presidentti, joka kävi vuoden 1990 Persianlahden öljysodan. Poika jatkaa isän öljyhommia. Kun nyky-Bush saarnaa puhtaan yritysmoraalin puolesta, hänen olisi syytä katsoa

peiliin. Vuonna 1996 hänen yrityksensä oli konkurssin partaalla. Oli käytetty miljoonia dollareita muiden ihmisten rahaa, ja yhtiö oli veloissa. Avuksi tuli Bushin kavereiden Harken Energy, joka osti omia osakkeitaan vastaan Bushin osuuden yhtiöstä. Kun viikko kaupan jälkeen yhtiö ilmoitti yllättävästä miljoonatappiosta, kyseessä oli ollut sisäpiirikauppa. Kun siten Harkenilla alkoi mennä huonosti, se kätki tappionsa sijoittajilta. Se käytti samoja menetelmiä, joista tuli kuuluisaksi Amerikan suurin yritysruumis Enron. Se möi tytäryhtiönsä Aloha Petroleumin ylihintaan yhtiön omistajille heille myöntämälään luotoilla, joista tuli epävarmoja saatavia. Kirjanpitoon saatiin kuitenkin myyntivoittoja, joilla pystyttiin kätkemään kymmenien miljoonien dollarien tappiot. Nämä temput Harkenille neuvoi Enronin tilintarkastusyhtiö Arthur Andersen. Bush, joka oli yksi yhtiön kolmesta tilintarkastuskomitean jäsenistä, ehti ennen kuplan puhkeamista – ja vastoin Harkenin kanssa sovitua osakkeiden myyntikieltoa – myydä osakkeensa korkeaan pörssihintaan. Enron oli Bushin vaalikampanjan suurin yksittäinen vaalirahoittaja.” Näin Seppänen heittelee Irakin öljysodan pääideologista. Jottei kellekään jäisi epäselväksi, että usein päättäjillä on oma lehmä ojassa, niin Seppänen jatkaa: ”USA:n varapresidentti Dick Cheney oli isä-Bushin hallituksen puolustusministeri Persianlahden öljysodassa. Hän ansaitsi öljymiljoonansa muutettuaan johtamansa Halliburton-yhtiön kirjanpitokäytäntöä. Vuonna 1998 Arthur Andersen –yhtiö neuvoi Halliburtonille, että kiistanalaiset saattavat voidaan kirjata tulokseen tuotoiksi. Sillä tavalla petettiin sijoittajia, mutta Cheneyllä ei ollut vaikeuksia toimia Andersenin mainonnan mannekiininä. Halliburton tuotti öljykenttäpalveluja. Sillä oli paljon eri hallitusten urakoita. Sen erityiskiinnostuksen kohteina olivat Siperian ja Kaspianmeren öljykentät. Öljyintressien johdosta Bushin varapresidentti Cheney on sotahaukka, kun taas ulkoministeri ja Persianlahden sodan kenraali Colin Powell on kyyhkynen. Hän haluaa mahdolliselle hyökkäykselle YK:n mandaatin, jotta sota ei olisi laitton. Öljy-pelejä eivät pelaa pienen rahan poliitikot. Bushin hallituksen valtionvarainministeri Paul O’Neill on USA:n pahimmaksi saastuttajaksi nimetyn alumiiniyhtiö Alcoa-yhtiön entinen toimitusjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja, jonka palkka vuonna 1999 oli 56 miljoonaa dollaria. Kauppaministeri Donald Evans taas vastasi Bushin vaalikampanjan rahankeruusta. Presidentin turvallisuuspoliittinen neuvonantaja Condoleezza Rice oli pitkään öljy-yhtiö Chevronin palveluksessa, ja se taas on tehnyt suuria investointeja Kaspianmeren öljykenttiin. Chevronilla on amerikkalaisyhtiöistä suurimmat edut valvottavana myös Irakissa.” Tällaista oheistietoa kirjasta löytyy. Usein varsinkin EU-kehityksen seuraaminen on tuskallista, jos ei ole kokonaisnäkemystä itsellä, sitä mediasta ei löydy valmiina. Kehitys on eri aikaista, media heittelee palasia sieltä täältä ja joidenkin yksinkertaistettuja lausuntoja sieltä täältä. Kenen

etu on se, ettei kokonaiskuva muodostu? Demokratiaa ei voi muodostua, jos kansalaiset eivät tiedä, mistä heidän edustajansa päättävät.

Demokratiasta

Seppäsen kirjaan sisältyy yhdeksänsivuinen teesikokoelma demokratiasta – koottu metodilla kyllä-ei -malliin: "Demokratia on poliittista liberalismia kansalle. Taloudellinen liberalismi ei sen sijaan ole demokratiaa".

Joitain lisäpalasia: "Demokratia ei ole järjestelmä, ei varsinkaan kapitalismin hallintojärjestelmä. Kapitalismia ei määritä poliittinen tai taloudellinen demokratia. Sen toimitsijoille demokratia on usein tarkoituksenmukaisuuskysymys: vaaditaan poliittista liberalismia niihin maihin, missä ei ole taloudellista liberalismia, mutta ei niihin, jotka ovat osa kapitalistista maailmanjärjestystä. Vaaditaan siis demokratiaa eli poliittista liberalismia Kiinaan tai Valko-Venäjälle, mutta ei Lähi-Idän tai Keski-Aasian kaasua- ja öljymaihin, jotka ovat diktatuureja. Demokratiaa pitäisi vaatia kaikkialle."

Toinen: "Ei ole ylikansallista valtiollista demokratiaa. Suurin este sille on yhteisen kielen ja kulttuurin puute. On muitakin esteitä. Jos EU:sta tulee liittovaltio, se on valtio ilman kansaa. Myöskään YK tai sen alajärjestöt eivät ole demokraattisia. YK ei kuitenkaan uhkaa kansallisvaltion suvereenisuutta, jos valtio ei riko kansainvälistä oikeutta tai kansainvälisiä sopimuksia tavalla, jonka perusteella turvallisuusneuvosto päättää rangaistuksista."

Kolmas: "Kun EU – tai Eurooppa – ei ole kansa, sitä ei ole mahdollista hallita kansanvaltaisesti. EU ei siis ole demokraattinen, eikä tälle ylikansalliselle liitolle pidä luovuttaa valtaa sen toiveen varassa, että kun sillä on valtaa, siitä tulee demokraattinen. Tekeillä on supervaltia, jonka voima perustuu erilaisuuden standardisoimiseen samanlaisuudeksi. Siihen tarvitaan voimakas keskusvalta, ja se merkitsee irtiottoa kansojen ja kansalaisten itsehallinnosta. EU:n keskusvalta edustaa uuden poliittisen eliitin aatetta: federalistista hegemoniaa".

Ja vielä neljäs: "Demokratiaan pitää kuulua absoluuttisia normeja, joita ei saa rikkoa. Pitää olla oikeus kieltäytyä sodasta, puolustaa ihmisoikeuksia ja vastustaa totalitarismia. On puolustettava rauhaa ja järjestystä kansallisesti tai kansainvälisoikeudellisesti laitonta väkivaltaa vastaan. Humanitaariset interventiot toisiin maihin eivät kuulu demokratiaan, jos ne eivät ole kansainvälisoikeudellisesti laillisia. Oikeutta ns. ennaltaehkäisyyn laittomin menetelmin ei voida perustella demokratian turvaamisella. Demokraattisesti valitut elimet voivat tehdä päätöksiä esimerkiksi kurdien tapattamisesta Turkissa tai USA:n hyökkäämisestä Irakiin, mutta se ei ole demokratiaa. Laiton sota ei ole demokratiaa. Kaikkien on sitouduttava ihmisoikeuksiin, joista on sovittu kansainvälisesti. Ne ovat demokratian absoluuttisia rajoja, joita ei saa alittaa".

Seppänen kertoo kantansa myös mediademokratiasta, taloudellisesta ei-demokratiasta ja vaaleista. Vaaleista EU:ssa on muodostumassa europuolueiden listavaalit, joissa puolueet määräävät, ketkä valitaan laittamalla ehdokkaansa valintajärjestykseen ja kansalainen voi äänestää vain puoluetta. Europuolueille on esitetty myös vaalitukea. Isot maat ovat vahvoja ja äänikynnyksillä voidaan poistaa maiden sisällä soraäänät "Uusi perustuslaki asettaa vastarinnalle rajat, koska sen kautta amerikkalainen globaalikapitalismi institutionalisoidaan unionin rakenteisiin. Globalisaatio on tämän ajan markkinafeodalismia."

Vasemmistolle Seppänen esittää: "Demokratia-sanan sisällystä olisi vasemmistopuolueiden hyvä päästä sopimukseen. Pitäisi käynnistää yhteinen demokratia-projekti, jos ei tiedetä, mitä on ylikansallinen demokratia – jos sitä ylipäätään voi edes olla". Epätoivoinen esitys. Vähän samansuuntainen kuin myöhemmin kirjassa esitetty: "Lipposenkin olisi syytä alkaa ajatella asiaa Suomenkin näkökulmasta. Viimeistään maaliskuun vaalien jälkeen konventtiin (EU:n perustuslakia valmistelevalle elin) on nimitettävä Suomen uusi ulkoministeri, jos halutaan säilyttää edes osa turvallisuus- ja puolustuspoliittisesta täysivaltaisuudesta. Vähäisemmällä poliittisella voimalla se ei säily, jos sittenkään". Saksa muuten vaihtoi ulkoministeri Joschka Fischerin konventtiedustajakseen ja marraskuussa Ranska samoin ulkoministerinsä Dominique de Willepinin. Konventissa on liittovaltion kannattajilla, federalisteilla, enemmistö. Suomen europarlamentaarikkojen enemmistö kannattaa liittovaltiota Suomen vahingoksi demokratian kannalta. Konservatiivien ja demarien euroryhmät kannattavat liittovaltiota. Pienet suomalaiset peesaavat isoja, jotta olisivat "ytimessä" vaikuttamassa. Samat argumentit kuin Natoon liittymisessäkin kohta, että ollaan vaikuttamassa.

Kansanäänestystä Euroopan liittovaltioitumisesta ei tule. Jos tulisikin, niin suurten maiden kansalaiset ratkaisisivat ne pienten puolesta. Tai sitten äänestettäisiin uudestaan, että äänestystulos olisi oikein. Näinhän tehtiin Irlannissa Nizzan sopimuksesta. Emuasiassa varmaan Tanska ja Ruotsi äänestävät samoin.

Kansanäänestys Suomessa on neuvoa-antava. Kaksi kertaa suomalaiset ovat sen saaneet tehdä. Ensimmäinen oli kun kieltolaki kumottiin ja toinen oli EU-jäsenyydestä. Molemmissa oli pääasiassa kyse viinasta. Ensimmäisessä suoranaisesti ja toisessa luultiin EU-jäsenyyden laskevan viinan hintaa. Nyt vasta on tulossa alkoholiveron alennus, joka, jos se nyt ihmeemmin hintaa laskee, niin ainakin peritään sitten muina veroina tai maksuina takaisin. Ja jos ei peritä, niin sitten luovutaan taas jostain hyvinvointipalvelusta tai maksullistetaan ne erikseen. Vähän samalla mallilla kuin autoveron alennus. Luuleeko joku tosissaan, että auton käyttö tulee halvemmaksi, jos sen hintaa vähän lasketaan? Ilman Irakin sodan uhkankin vaikutuksia autonkäyttäjät huomannevat lompakkonsa laihuttuvan.

Kuivuutta

Kuivuutta

Kirjasta on sata sivua perustuslain valmisteluvaiheen kuvausta. Kuvaus on tarkkaa ja selkeää. Ensimmäinen perustuslakiluonnos käydään läpi. Samoin niiden työryhmien työ, joilla oli valmista kirjan painoon mennessä. Historiaa kerrotaan, jopa näin tarkasti: "EU:n perustuslain johdantoon halutaan kirjoittaa viittaus Euroopan uskonnolliseen perimään. Pohdittavaksi haluttiin Jumalan osuus EU:n toimintaan. Näin myös paavilla on ollut sormensa pelissä perustuslakia valmisteltaessa".

Julkisuudessa on puhuttu valmistelusta lähinnä tasoa: EU:lle presidentti, kyllä vai ei. Kyse on muustakin. Sen voi lukea kirjasta, jota asia kiinnostaa.

Suomalaisille olisi tietysti mukavaa, jos avoimesti kerrottaisiin, mitä mieltä ovat suomalaiset edustajat parlamentissa ja

>>>

mitä mieltä ovat suomalaiset perustuslakia valmistelevalle konventissa. Kokoomuslaiset kuuluvat konservatiiviryhmään (Euroopan kansanpuolue europuolueena) ja demarit sosialidemokraatit-ryhmään (Euroopan Sosialidemokraattinen Puolue europuolueena, käännetty sdp:n kotisivuilla näin englanninkielisestä nimestä The Party of European Socialists). Muilla ei ole väliä, koska he ovat pienissä ryhmissä, joilla ei ole valtaa. Vähän niin kuin Suomessakin. Eurotasolla kokkarit ja demarit eivät ole puolueissaan sisäisesti niin yhtenäisiä kuin esim. Suomessa näytetään ulospäin.

Demareiden eurolinjauksesta Seppänen referoi konventin varapuheenjohtaja Giuliano Amaton esittelemästä kannoista seuraavaa: "Eurodemareiden omintakeisin vaatimus on puhua sosiaalisesta Euroopasta. Moderneihin euro-oikeistolaisiin heidät yhdistää vaatimus sosiaalisesta markkinataloudesta. "Sosiaalinen" on demareille sama asia kuin ay-valtainen ja "osallistuva demokratia" tarkoittaa sosiaalipartnereiden eli demarien vallan alla olevan ay-liikkeen osallistumista. Eurodemarit haluavat ay-Euroopan. Kansalaisten Eurooppa on demareille korporatismia, jossa kansalaiset tulevat edustetuiksi järjestöjen eikä aina puolueiden kautta. Tähän ajatteluun saattaa pohjautua demareiden vastustus sitä ajatusta kohtaan, että lisätään edustuksellista poliittista valtaa käyttävien kansallisten parlamenttien yhteistyötä EU:n päätöksenteossa." Ajatus noudattelee tutuksi tullutta linjaa, jossa mandaattiajattelulla hallitaan. Ja matematiikka on omansa: ay-järjestöissä laskennallisesti on miljoona demaria, mutta ääniä ei ihan niin paljon tule millään missään vaaleissa yhteensä.

EU-tasolla perustuslakia valmistellaan myös salaa Seppäsen mielestä. Europuolueet sopivat asiat keskenään, tai muut klikit. Tämä on normaalia ja itsestään selvää. Niin EU:ssa, Natossa, USA:ssa kuin muuallakin. Vallanpitäjillä on kabinetinsa, jonne demokratia ei yllä. Moni kansalainenkin ajattelee näin ja perustellusti passivoituu. Seppänen muotoilee asian

näin kertoessaan laitavasemmiston tappioista: "Kun puoluepamput ovat haikailleet hallitusetujen perään, puolueet ovat luopuneet siitä periaatteellisuudesta, johon äänestäjät olivat vanhoina aikoina tottuneet. Kun ei ollut poliittista vaihtoehtoa, jäätiin vaalipäivinä kotiin." Toisaalta laitavasemmalta liukumisesta demareihin päin Seppänen toteaa: "Demarivalta on poliittisesti miellyttävämpää vaihtoehdottomuutta kuin oikeistovalta".

Jos luonnehtii tätä kirjaa tylsäksi, johtuen asiapitoisuuden määrästä, voi olla oikeassa: Asioita seuraavalle Seppänen on must, sillä muualta tällaista tietoa ei näin tiiviisti saa. Seppänen dokumentoi hyvin. Tällä kertaa spekulatiota on vähän. Erytinen helmi on kahdeksansivuinen referaatti Michael Hardtin ja Antonio Negrin kirjasta Imperiumi. Kirjassa kerrotaan, kuinka voi olla kapitalismia vastaan olematta terroristi. Jääköön se lukijalle sulateltavaksi.

Seppästä lukiessa ajatuksella on aina vaara ajautua kyynisyteen. Siihen, ettei kuitenkaan voi oikeasti vaikuttaa. Tällä kertaa Seppänen panee itsensä alttiiksi ja kertoo oman uskonnustuksensa: "Olen päättänyt, että olen aina demokratian puolella. Sen olen oppinut jäsenyydestäni Suomen Kommunistisessa Puolueessa, joka teki konkurssin. En tunne tarvetta kääntää takkia, mutta ei minun tarvitse antaa kaikista periksi, ei varsinkaan demokratiasta, vaikka nykyinen puolueeni antaisikin. Mielestäni demokratia on vasemmistolaisuuden syvin olemus, ja pidän siitä kiinni. Olen siinä merkityksessä bernsteinilainen. Ja siinäkin, että liike on tärkeämpää kuin pysähdys. Demokratiaan kuuluu enemmän vapautta kuin mitä vasemmisto on perinteisesti ollut ihmiselle antamaan. Ihminen ei ole pelkkä kansalainen eikä varsinkaan eurokansalainen, jonka pitäisi alistua uuden keskusvallan tahtoon." Jos Seppänen olisi ehdolla johonkin, niin ei ole viisaasti sanottu. Ihmisenä taas rohkeasti sanottu. Aion lukea seuraavankin Seppäsen kirjan, vaikka asiat olisivat kuivia ja tylsiä.

MIETTEITÄ AGORASTA

Teuvo Pykönen

YTT Leena Eräsaari on kirjoittanut kirjan nimeltä Julkinen tila ja valtion yhtiöittäminen (Gaudeamus 2002, 232 s., 26 e). Hänen teoksensa käsittelee rakennushallituksen lähihistoriaa sen muuttuessa Kiinteistölaitokseksi (ja Senaatti-kiinteistöksi) ja Engel Oy:ksi. Juonena ovat yhtäältä organisaatiouudistus ja toisaalta julkiset tilat ja rakennukset. Naisnäkökulma läpäisee myös vahvasti tutkielman. Hän toteaa, että ”organisaatiotutkimuksesta on tullut kiinnostavaa”, kun naistutkimus on tullut mukaan. Kyseinen tutkimus on kiinnostava ja ajatuksia herättävä.

Kaikki alkoi agorasta

Ateenassa vapailla miehillä oli agora, tasainen kenttä, tori, jossa järjestettiin kansakokoukset, teatteri- ja musiikkiesitykset. Ajatus oli aristoteelinen: ihmiset kuulevat toisensa puhumalla seistessään samassa tasossa. Paikka yhdisti ihmiset. Keskustelu ja argumentointi selvensivät näkökannat, mutta toivat myös esiin mielipide-erot. Äänestämisen ja päätöksenteko pakottaa ihmiset kärjistämään ja käyttämään retoriikkaa asiansa esiintuomisessa. Polis, kaupunkimaisuus ja demokratia edellyttävät ihmisten kasvokkain tapahtuvaa vuorovaikutusta ja fyysistä läsnäoloa. Kaupungista syntyi valtio, jossa on kansalaisia – ei vain miehiä tai naisia. Peloponnesolaissotiin mennessä (400-luku eaa.) vajaa kymmenen prosenttia ateenalaisista (pois lukien naiset, orjat, muukalaiset) osallistui demokratian harjoittamiseen. Kyse oli siis harvainvallasta, jota harjoitti joutilaiden rikkaiden joukko, vaikka köyhiä yritettiin kannustaa mukana maksamalla osallistumisesta. Pelkän torin lisäksi oli muodostunut kymmenien rakennusten joukko Akropoliin pohjoispuolelle. Näin Eräsaari kuvaa julkisten rakennusten syntyhistoriaa ja syvintä tarkoitusta.

Kun nykyään seuraa päätöksentekoa, niin mahtako olla kymmentäkään prosenttia kansalaisista, jotka todella päättävät asioista? Ainakin meidän ammattiosastossa vuosikokouksiin osallistujamäärä jäsenistä pyörii tuolla seuduilla. Maapallon hallitsijan G.W. Bushin valitsi alle 20 prosenttia USA:n kansalaisista (50,456 miljoonaa ääntä 260 miljoonasta kansalaisesta) ja vieläpä niin, että vastaehdokas sai 540 000 ääntä enemmän. Äänestämisdemokratiakin on niukoilla saatikka päätösvalta, jossa demokratian ilmeneminen ”samassa tasossa toisiaan kuunnellen” on harvinaisempaa.

Kun agorassa kaikki olivat samassa tasossa, ei nähnyt kuin vierustoverien äänestyskäyttäytymisen. Buleuterion oli kaupunkivaltion neuvoston istuntosali. Rakennus oli piilossa, ettei sinne ollut helppo löytää. Siellä 500 valtuutettua istuivat kuin teatterissa, jossa puhuja oli näyttämöllä ja kaikki näkivät toisensa. Agoraa pyrittiin kehittämään suuntaan, että päätöksenteko on näkyvää, julkista ja yhteistä. Tyrannian kaudelta oli opittu, että ”harvainvalta syntyy ja uusiutuu sellaisten päätösten avulla, jotka tehdään kenenkään näkemättä ja kuulematta”.

Jos agorassa pystyttiin keskustelemaan tasa-arvoisesti ja käymään vuorovaikutuksellista dialogia niin teatterimuodostelmassa yksi puhui kerrallaan, jolloin monologit ja retoriikka, puhetaito sai vallan. Mieleen tulee heti eduskuntamme televisioidut kyselytunnit, jossa

näyttäydytään puhumalla täydelle salille ja tietenkin mahdollisille tv-katsojille. Valiokunnissa, ryhmäkokouksissa, ryhmien välisissä neuvotteluissa, hallituksen ministerivaliokunnissa ja muiden suljettujen ovien takanahan poliittinen päätöksenteko todellisuudessa tapahtuu. Julkinen tila on näyttämönä.

Tarkoitushakuiset käännökset

Eräsaari korostaa monissa kohdin kieltä vallankäytön välineenä, jopa maailman muuttajana. Toisista kielistä saatuja lainasanoja voidaan Uwe Pörksenin mukaan nimittää muovisanoiksi. Sukupuolisuus ilmenee myös käännöksissä: on miehistä, sotaisaa strategiaa ja manager sekä owner kääntyvät ”isännöitsijäksi” kiinteistöalalla. Taloudellisessa liberalismissa julkisten organisaatioiden yhtiöittäminen on muotia kuten myös yksityispuolen matkiminen. ”Yrittäminen on trendikästä”. Joku sarasvuosaarinen saattaisi sanoa jopa ” seksikästä”. Muoti on puhtaimmillaan vain muotoa, irti sisällöstä.

Jäljittelyssä luova kekseliäisyys siirretään itseltä ja samalla myös vastuu toiminnasta. Liikkeenjohtoa käsitteellisesti ruokkiva konsulttijoukko korostaa erottautumista muista, yksilöllisyyttä ja itsetehostusta. Alemmista kerroksista on erottauduttava. Heti kun alempi kerros oppii käyttämään kieltä, on luotava uusi. ”Hallinnot uudelleenorganisoi tuvat pysyäkseen muodissa mukana”.

Konsulttikielestä eräänä esimerkkinä Eräsaari ottaa esiin tulosjohtamisen ja tavoitejohtamisen tulon suomen kieleen 1980-luvulla. Englanninkielisessä kirjallisuudessa esiintyi sanat result (tulos tai päämäärä), task (tehtävä), objective (aikaansaannos), performance (toiminta tai esitys) – nämä kaikki käännettiin sanalla tulos. Aika monta näkökantaa nivottiin yhteen. Suomalainen tulkitsee hyvin nopeasti sanan tulos rahaksi ja voitoksi! Johtamiseksi käännettiin sanat management, organizing, jopa planning. Kollektiivinen sana organisointi tai suunnittelu muuttui yksilölliseksi hierarkkiseksi johtamiseksi suomalaisessa mielessä. Ei ihme, että puhutaan ”imperialismitilasta”.

Kielen mukana tuodaan ulkomailta myös muotia. Uusliberalismi esimerkiksi. Puhutaan myös välttämättömyyksistä. Globaali kehitys, eurooppalainen kehitys, pohjoismaalainen kehitys – nämä ainakin ovat nykypostilaisille tuttuja termejä. On kansainvälistyttävä tai jäädään yksin – Albaniaksi. Talous, raha ja markkinat ovat yhtiöittämisen pyhä kolmiyhteys. Kunnilla ja valtiolla on liikaa henkilökuntaa, on rationalisoitava. Seurauksista viis, tuotu kieli vie. Rakennushallituksen tapauksessa pohjoismaalaisuus tuotiin Ruotsista, ennakoitu eumaisuus Hollannista ja globaalithatcherismi Kanadasta. Posti on tuonut mallinsa Ruotsista, Saksasta ja Uudesta Seelannista.

Kielikuvilla on myös merkitystä. Julkinen oli rakennushallituksen tapauksessa ”ylliilhava” ja tilapolitiikka ”tuhlailevaa”. Julkinen oli ”tehotonta”. Yleisiä fraaseja, joita on käytetty yleensäkin julkisten palvelujen karsimisessa yksityisiksi ja samalla maksullisiksi asiakkaille. Tehottomuus ilmeni hitautena, pysähtyneisyytenä, saamattomuutena ja jähmeytenä. Arvostettua oli rakennemuutospetauksessa vauhti, nopeus, matka ja matkan tekeminen. Yksityinenkö on aina julkista arvokkaampaa? Tavoiteltavaa? Valtiovarainministeriö jo Viinaseen aikana rakennushallitus-casessakin puhui suoraan yksityistämisestä, markkinoinnista, maksullistamisesta ja kilpailuttamisesta. Organisaatiouudistukset olivat vain välivaiheita. Vuonna 1992 VVM totesi suoraan, että ”vuokrat ovat markkinavuokrat tai hoitokulut ja pääomalle tuottoa”. Nyt kymmenen vuotta myöhemmin tämä ei hätkäytä päätäkäänsä. Olemme imeneet talousopin, puhumme samaa kieltä, seuraamme heliboreja ja juomme ranskalaista vettä kesäkuumalla.

Rakennushallituksen pääjohtaja Matti K. Mäkinen käytti tiedotteissaan me-persoonapronominia tiheään vielä 1990, jolloin ei vielä tiedetty mitä tuleman pitää. Gandhia lainatessaan ”Elämässä on muutakin kuin sen tahdin nopeuttaminen” on muutakin itua kuin kertomusta, minne päin ollaan matkalla. Joskus pitäisi hidastaa ja miettiä oikeasti matkan suuntaa. Pitäisi uskaltaa katsoa historiaan, missä kaikessa olemme mukana. Vain nopeat elävät –ideologia on vah-

vojen ideologia. Jonkun on oltava hitaamman puolella. Siihen tarvitaan aikaa ja suunnitelmallista hidastamista sopeutumista varten. Järjettömiä "uudistuksia" tai "kehittämistöimiä" on ryhdyttävä myös vastustamaan avoimesti. Kaikki kielellisesti edistyksekkäältä kuulostava ei välttämättä ole edistystä. Kielen taakse on katsottava välillä, muuten menee vain nöyränä lampaana mukana ja pääsiäispöytään. Ja kenen suihin?

Tapaus rakennushallitus

Valtiovarainministeriön alainen rakennushallitus yhtiöitettiin 1995 Engel-Yhtymä Oy:ksi ja Valtion kiinteistölaitokseksi, joka taas muuttui 2001 Senaatti-kiinteistöksi. Rakennushallituksessa työskenteli 3236 ihmistä, joista 2083 naisia (siivooja n. 1500) ja miehiä 1153. Muutoksessa 1500 ihmistä joutui ilmaan: osa työllistyi muualle, mutta suurin osa jäi työttömäksi tai varhaiseläkkeelle. Tuhat siivoojaa sai kenkää.

Aluksi eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto totesi Engel-Yhtymän aloituksen liikkeenluovutukseksi, mutta kuukautta myöhemmin asia pyörrettiin. Ainoa keskustelu salissa oli budjetin käsittelyn yhteydessä. Rakennushallituksessa jotkut juristit tiesivät, että kyse on liikkeenluovutuksesta, mutta yleinen kanta oli ollut, etteivät siivoojat vie valtiota oikeuteen, koska oma ammattiliitto oli sitonut kätensä. Oikeuteen mentiin ja korkein oikeus lopulta päätti puolen toista vuoden kuluttua 1997 yhden siivoojan osalta, että korvauksia on maksettava. Valtion työmarkkinajohtaja Teuvo Metsäpelto antoi periksi ja lähti esittämään sopua, että n. 650 siivoojaa saa yhteensä n. 50 miljoonaa korvauksia ennakkopäätöksen takia.

Eräsaari kokoaa: "Kun rakennushallitusta lakkautettiin ja sen perintöä jaettiin uusille organisaatioille, demokratia ei ollut läsnä kummassakaan niistä merkityksistä, joissa se sivuaa julkisia rakennuksia: yhtäältä valtiovarainministeriön tilapolitiikkaa, "aitoa markkinavuokraa" ja sen seurauksia julkiselle sektorille ylipäänsä ei käsitelty; toisaalta rakennushallituksen lakkauttamisen yhteydessä työntekijöiden asema ja oikeudet hoidettiin huonosti ja epädemokraattisesti. Eduskunta tai hallitus eivät käsitelleet asiaa, vaan yksittäiset virkamiehet tekivät päätökset – vielä laittomasti, kuten oikeus jälkikäteen totesi".

Siivoojien kohtalo oli kova. Entinen pääjohtaja kuvaili sitä "eettisesti kestämättömäksi toiminnaksi", ei laittomaksi. Epävarmuuden aika organisaatiomuutoksessa kesti kauan. Tiedotteissa asetettiin etukäteen uhka: "tarvittaessa henkilöstöä irtisanotaan" ja "pyritään palvelussuhteen ehtojen heikentämiseen". Miten olisikaan toimittu, jos haastatellun Engelin toimitusjohtajan linjalla olisi menty läpi: "Muutosprosessi oli liian hidas. Odotusaika antoi aikaa henkilöstölle luoda niin sanottua muutosvastarintaa. Yritystoiminnan aloittamista jarrutettiin monin tavoin. Mitä nopeammin se oltaisiin tehty, sitä paremmin olisi selvitty. Muutos pitää tehdä nopeasti ja radikaalisti . . . muutos pitää viedä läpi vähän ylimitoittaen".

Kirjassa on oma lukunsa Musta Engel, naisia rakennushallituksen raunioista. Se sisältää eri asemissa olleiden naisten haastatteluja. Rankkoja kertomuksia. Kirjan lopussa olevasta haastatteluhakemistosta selviää miten heille kävi. Pitkään edunvalvojana toimineelle nämä jutut eivät ole mitään uutta, sillä Postin lähihistoria on täynnä vastaavia kertomuksia. Emmekä me edunvalvojat muunlaisia juttuja yleensä kuulekaan. Siksi olemme, se on meidän työ. Julkinen huhu Postin SPS-Siivouspalvelut Oy:n myymisestä vielä tänä vuonna tuottaa jo kertomuksia.

Rakentamisessa on lama-aikana rakennettu hyvin. Korkeasuhdanteessa on rakennettu nopeasti ja halvasti ja huonosti (s.192). Aitoja markkinoita ei myöskään ole sillä VVM määrää tulostavoitteet Kiinteistölaitokselle. Kiinteistölaitoksen vuokralainen taas joutuu maksamaan sen hinnan, millä voittoa tuotetaan, sillä se ei voi valita keneltä vuokraa tilansa (s.217).

Aito markkinavuokra esim. yliopistoille merkitsee, että opettajien on mietittävä tilakustannuksia, kun heidän pitäisi keskittyä opettamiseen. Julkisia tiloja vuokrataan yksityisille. Monet julkiset palvelut

keskittävät ja lakkauttavat tilojaan säästäessään vuokrissa. Monet palvelut siirtyvät puhelinpalveluihin ja internettiin välttääkseen kiinteitä tiloista johtuvia pääomakustannuksia. Tämä on tehokkuutta, jossa kansalainen saa huonompaa palvelua. Vuonna 2000 Senaatti-kiinteistö tuotti voittoa 880 miljoonaa kahden miljardin markan tuloista.

Julkisen yhtiöitetyn rakentamisen on oltava läpinäkyvää. Yksityisen ei. Julkisella rakentamisella on tarkat ehdot ja säännöt, jotta kilpailuttaminen toteutuu. Se hidastaa toimintaa, rakentamisen laatu on kärsinyt, kun rakennetaan elinkaari- ja kustannuskattoajattelun mukaan. Ei synny enää Carl Ludvig Engelin (1778-1840) luomia Helsingin yliopiston kirjastorakennuksen kaltaisia rakennelmia.

Julkisen yksityistämisenä valtio ja kunnat ovat paavillisempia kuin paavi itse. "Jäljitellessään yksityistä julkisen noudattaa sen periaatteita sitä itseäänkin tiukemmin" sanoo Eräsaari. Tästä Postin historiassa on lähiesimerkinä vuoden alusta voimaan tullut postipalvelulaki. Virkamiesvalmistelussa lain perustelut ottivat huomioon tulevan EU-postidirektiivin ja paljon muutakin, mikä toteutui aivan toisin kuin ennakoitiin. Nyt sitten Suomella on maailman liberaaleimpiin kuuluva postipalvelulaki. Onneksi eduskunnan liikennevaliokunta hiukan oikoi hallituksen esitystä (lue: virkamiesten esitystä). Esimerkiksi posti ei saa subventoida kannattavalla toiminnalla kannattamatonta, yksityinen saa. Se aidoista markkinoista niin postissa kuin rakennus- ja kiinteistöalalla.

Lopuksi

Eräsaaren kirjan lopussa olevaa yhteenvetoa ei kannata referoida. Siispä viimeiset kappaleet sellaisenaan: "Demokratia ei toteutunut rakennushallituksen lakkauttamisen yhteydessä entisten työntekijöidenkään tapauksessa. Valtio irtisanoi työntekijät laittomasti, ilmeisesti tietäen toimenpiteen laittomaksi. Työntekijäjärjestöt nostivat esiin ajatuksen, että valtion tulisi työnantajana kohdella työntekijöitään "esimerkillisyyttä osoittaen". Valtion tarjoama esimerkki kuitenkin oli aivan päinvastainen. Millaisia seurauksia tällä on ollut kansalaisten oikeuksien toteutumiseksi? Ovatko muut valtion instituutit rohkaisuneet toimimaan samalla tavalla? Myös kunnissa irtisanotaan työntekijöitä laittomasti – tietäen, että "säästö on suurempi kuin laittomuudesta maksettavat korvaukset", kuten valtiovarainministeriö asiaa perusteli. Valtion ja kuntien yhtiöittäminen tai yksityisen kaltaiseksi vähentää kansalaisten oikeuksia ja demokratiaa. Kun julkinen hallinto on yksityistämisen muodin orjuudessa ja muoto ohittaa sisällön, vaikutukset koskevat kaikkia kansalaisia. Jotkut putoavat kilpailusta, kuten rakennushallituksesta työttömäksi jääneet. Ne puolestaan, jotka jäävät uusiin organisaatioihin tai tulevat uusina mukaan, joutuvat kipuamaan ja kilpailemaan entistä kovemmin. Yhtiöittämisen muoto on väkivaltainen prosessi.

"Agoran – julkisuuden ja demokratian – synty liitetään kreikkalaisessa mytologiassa väkivallan kierteen katkaisemiseen. Agora luotiin paikaksi, jossa ihmisten tuli väkivallaisen välienselvittelyn sijaan voida keskenään selvittää erimielisyytensä ja yksimielisyytensä, äänestää julkisesti ja ottaa vastuu päätöksistään. Väkivaltaa synnyttäneistä raivoisista kostottarista lepytettiin hyvää tuovia Eumenideja antamalla heille oma sija, agora, jossa riidat oli määrä ratkaista. Toistaiseksi heidän hyvästä kohtelustaan on pidetty kiinni: kostottaret on pidetty maan alla agoran, torien ja muun julkisuuden avulla. Mutta entäpä kun agorasta, temppeleistä, kirjastoista ja arkistoista tulee markkinavuokralalla toimivia kiinteistöjä? Mihin kostottaret asettuvat? Jos niille annettuja lupauksia ei pidetä, millaisia viitsauksia, sotia, ruttuja, kuivuutta ja tauteja ne lähettävät?" Näin metaforisesti Leena Eräsaari lopettaa. Onneksi ei tarvitse uskoa jumaliin, mutta kostottaria ainakin minä olen oppinut varomaan.

KOOTUT SELITYKSET

Pasilli on ilmestymässä puolen vuoden tauon jälkeen. Pääkirjoituksessa syytäkin selvitetään. Jo edellisen lehden teossa oli melkoisia ongelmia ja koko lehti ilmestyi oikeastaan silloinkin vain sisun voimalla. Myöhemmin syksyllä ei auttanut enää sisukkuuskaan. Erinomaisen turhauttavien yritysten jälkeen kävi selväksi, ettei lehteä enää vanhalla kalustolla tehdä. Samoin itselleni kävi selväksi, etten pysty enää omalla kustannuksellani uusimaan ja ylläpitämään lehden tekoon tarvittavaa konetta. Kun lehti ainakin osaston aktiivien käsityksen mukaan on tarpeellinen, päätyi osaston toimikunta, harkinnan jälkeen, hankkimaan osastolle oman, lehden tekoon tarvittavan kaluston.

Siispä Pasilli on taas tuloillaan. Puolen vuoden aikana on kertynyt aineistoa moneen numeroon. Osa on auttamattomasti vanhentunutta, osaa kirjoittajat ovat uudistaneet, jopa moneen eri kertaan. Toimitukselle on käynyt hyvin selväksi, että ainakin kirjoittajille, monista eri syistä johtuen, lehden ilmestyminen ja oman äänensä kuuluville saaminen on tärkeää. Siksi lehti on paksu ja sisältää aineistoa, josta selvästi huomaa, no, ainakin sen, että aika rientää. Kui-

tenkin jokainen kirjoitus on lehdessä nimenomaan kirjoittajien itsensä toivomina.

Olen myös käyttänyt hyväkseni uuden koneen ominaisuuksia ja jättänyt tekstien korjailemisen ja hiomisen pois. Kirjoittajat ovat luonnollisesti paneutuneet kirjoituksiinsa tavallistakin huolellisemmin näin pitkän tauon jälkeen ja oivaltaneet, että lehden pitäisi olla tavallistakin parempi. Siksi olen tehnyt korjauksia vain oikeinkirjoituksen osalta ja niitäkin sen mukaan, miten koneen korjausohjelma on ehdottanut. Samalla olen varmaankin ilahduttanut monia kirjoittajia, joita on häirinyt puuttumiseni heidän tuotantonsa.

Päätoimittajalle, Kari Pihlaviidalle tämä on viimeinen lehti. Hän arvioi elämänsä olevan nyt sellaisessa vaiheessa, ettei ole enää, hartaista pyynnöistä huolimatta käytettävissä. Pasillin toimitus tulee siis muuttumaan lähitulevaisuudessa.

Joka tapauksessa, ainakin lehden teon välineet ovat nyt kunnossa ja siltä osin myös Pasillin tulevien tekijöitten mahdollisuudet tehdä lehteä helpommat.

Juhani Kaskimies

TEUTORIN LEHTISILPPU

Kuljetusliittojen hallinnat kokoontuivat Helsingin Messukeskuksessa 15.10.02. SAK-laiseen yhteistyöpooliin kuuluvat Postiliiton lisäksi AKT (autonkuljettajat ja ahtaajat), IAU (ilmailuala), VML (veturimiehet), RVL (rautatievirkamiehet), SLSY (Suomen lentoemäntä- ja sturttiyhdistys, uusi), SMU (merimiehet) ja RL (rautatieläiset).

Liitot kehittävät yhteistyötä pyrkimättä kuitenkaan yhdistymään suurliitoksi. Kokouksessa uusittiin yhteistyösopimus, "kaveria ei jätetä" liittyen työehtosopimustoimintaan. Kaikkien liittojen liittopuheenjohtajat sanoivat tukevansa SAK:n tupotavoitteita.

Seuraavassa silppua viiden eri liiton viimeisimmästä jäsenlehdestä (koska tämä Pasilli on rutkasti myöhässä niin olen lisännyt loka-kuussa kirjoitettujen silppujen perään myöhemminkin ilmestyneiden lehtien tekstejä)

Auto- ja kuljetusala, 12/2002, 16.10.2002, Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT:n julkaisu:

"AKT:n sihteeri Juhani Koivunen haastaa kuljetusyritykset kehittämään johtamistapojaan. Koivusen mielestä huono johtaminen vie pohjan pois kaikilta muilta työkyvyn ylläpitoon tähtääviltä toimilta. Koivusen mielestä kuljetusalan yritykset voisivat kilpailuttamisesta huolimatta järjestää työajat inhimillisemmin eikä tämä parannus lisäisi yritysten kustannuksia. . . asiallisessa johtamisessa on kysymys asiallisen käyttäytymisen lisäksi myös työntekijöiden kuuntelemisesta. Työntekijöiden näkemykset ja ehdotukset tulee ottaa huomioon työtä järjestettäessä. . . Hyvä ja työntekijöiden näkemykset huomioon otettava johtaminen vaatii vaivannäköä ja uskallusta, koska se tarkoittaa aitoa vuorovaikutusta työntekijöiden kanssa ja itsensä alttiiksi panemista." - Toimitettu artikkeli.

Auto- ja kuljetusala, 15/2002, 18.12.2002:

"Ihmisillä on vaarallinen taipumus odottaa uusilta tietojärjestelmiltä ja yleensä tekniikalta täydellistä toimivuutta ja luotettavuutta. Samat ihmiset hyväksyvät ne virheet ja ongelmat, joita koituu, kun asiat hoidetaan perinteisin, vanhanaikaisin menetelmin. "Tietokoneiden aiheuttama kupru ylittää uutiskynnyksen, vaikka sama virhe perinteisellä tavalla tehtynä ei herätä mitään reaktioita." Joskus tuntuu, että juuri suomalaisilla on erityisen naiivi ja lapsellinen usko tekniikan erinomaisuuteen, erehtymättömyyteen, "hienouteen". . . . Lopussa on kooste "Yksityisyys uhattuna". Selostetaan rekistereitä, joissa on hyvin henkilökohtaisia tietoja kaikista ihmisistä ja niiden ristiinajon mahdollisuutta, matkapuhelimen avulla tehtävää henkilön paikantamista eli seuranta ja salakuuntelua matkapuhelimen avulla. Tutkitaan mobiilimaksamista, kameramatkapuhelimia, valvontakameroita, liikenteen telematiikkaa ja niiden suomia mahdollisuuksia hyvässä ja pahassa. 11.9.2001 New Yorkin terroristi-iskujen jälkeen USA ja länsimaat alkoivat kiristää ihmisten valvontaa ja sitä koskevaa lainsäädäntöä. USA:ssa alettiin vaatia yrityksistä käymään läpi omat tietokantansa ja luovuttamaan niistä löytyviä epäilyttäviä tietoja viranomaisille. Sähköisestä viestinnästä tuli/tehtiin etukäteisvalvontaa.

Ennen se oli jälkikäteisvalvontaa. Joka tapauksessa Isoveli astui nyt kuvaan ennen näkemättömällä tavalla, ja tätä asiaa on syytä pohtia paljon." - Nimimerkki MA, kirja-arvostelussa Petteri Järvisen: Tietoturva&yksityisyys (456s., Docendo 2002) teoksesta

Ilmailualan Unioni, 4/2002, 12.9.2002, Ilmailualan Unioni IAU ry:n lehti:

"Kuljetusliittojen yhteistyö tulevankin sopimuskierron aikana noudattaa vakiintunutta periaatetta "kaveria ei jätetä". . . Kuljetusliitot ovat liittokohtaisesti asettaneet seuraavalle sopimuskierron tavoitteita, joilla puututaan ulkomaalaisen työvoiman käyttöön, työajan lyhentämiseen, työsuhteturvaan, työssä jaksamiseen ja luottamushenkilöiden aseman parantamiseen työpaikoilla. Vaikka yksilöityjä palkankorotusvaatimuksia ei olekaan määritelty liitoissa yhteisenä vaatimuksena, kuljetusliitoilla on periaate saada tuntuva ostovoiman kasvu ilman veronalennuksia sekä ansiotakuu, jolla turvataan kiinteäpalkkaisille kuljetusalaille teollisuuden palkkaliikumia. . . liitto-kohtaiset sopimustavoitteet on asetettu hyvissä ajoin ja selkeästi, jotta ennen edustajiston kokousta on voitu hankkia näkemys siitä, ovatko ne toteutettavissa TUPOlla vai liittokohtaisella sopimuksella". - Rainer Hakala, puheenjohtaja pääkirjoituksessa.

Ilmailualan Unioni, 6/2002, 27.12.2002:

"Viimeisten vuosien aikana on ilmailualan työntekijöiden asema muuttunut kovin epävarmaksi. "Vanhoina hyvinä aikoina" pyrittiin ilmailualallakin pitämään kiinni työntekijöistä viimeiseen asti. Monet työntekijät tekivät vuosikymmeniä töitä saman työnantajan palveluksessa. Kun ilmailualan kilpailu Suomessa on täysin vapautunut maapalveluja myöten, ovat alan työnantajat alkaneet kuvitella, että varsinaisia työntekijöitä ei tarvita enää ollenkaan, vaan kaikki työt voidaan ostaa ja ulkoistaa. Lyhytaikainen voitontavoittelu on noussut pitkään palveluiden ilmailualan ammattilaisten työsuhteiden edelle. Aina ei edes ajatella mihin tällainen kehitys, jossa mietitään vain henkilömäärien alentamista, johtaa. Finnair-konserni, joka on viime aikoina ulkoistanut monia toimintojaan, julkaisi viimeisimmässä osavuositarkastuksessaan tänä syksynä mm. seuraavaa: "Muiden toimintakulujen kasvuun vaikuttivat merkittävästi kohonneet vakuutusmaksut sekä henkilöstökulujen laskiessa vastaavasti lisääntyneet ulkoistettujen toimintojen kustannukset". - Tapani Kautto, varapuheenjohtaja pääkirjoituksessa

Veturimies, 3/2002, 10.9.2002, julkaisija Veturimiesten liitto:

"Ratahallintokeskus on liikenne- ja viestintäministeriön alainen vi-rasto, jolle säilytettiin radanpidon omaisuuden hallinta sekä RHK huolehtii liikenneturvallisuudesta ja radanpitoon liittyvistä viranomais-tehtävistä. RHK toimii siis radanpidon ylläpito- ja rakentamistehtävien sekä liikenteenohjauspalvelujen tilaajavirastona ja tekee tässä tar-koituksessa tarvittavat sopimukset. . . 90-luvulla Suomessa etusijalle noussut koko yhteiskuntaa koskeva pakko-kilpailuttaminen on vääris-tänyt rata- ja turvallisuusjärjestelmien rakentamista ja huoltoa, sekä osin jopa heikentänyt junaturvallisuutta. . . mm. Savonradalla Kou-volasta Mikkeliin ja edelleen Pieksämäelle yhteensä 184 km:n rata-osuus kilpailutettiin, niin RHK sisällytti optiona myös kunnossapidon

tähän urakkaan. Alcatel Oy, joka sai kokonaisurakan, sai myös siinä vaiheessa koko rataosan kunnossapidon. Tämän jälkeen ongelmia on ollut monia, esimerkkinä mm. Alcatel Oy:n henkilökunnan kielitaito (saksaa puhuvia), pätevyys ja työskentelytavat.” - Harry Wallin, kansanedustaja Pohjanmaalta (sd), ent. veturimies.

Veturimies, 4/2002, 2.12.2002:

”Viime keväänä ratkaistiin merkittävä henkilöstöedustuspaketti yhtiössämme (VR:ssä). Ammattijärjestöt saivat paikan konserniyhtiön hallitukseen ja hallintoneuvostoon. Henkilöstön edustajat ovat nyt mukana siellä, jossa tiedetään missä mennään ja päätetään mihin suuntaan. Hallintoneuvoston henkilöjärjestöistä valittiin teknisistä Alpo Mäkinen Seinäjoelta, akavalaisista Arto Isomäki Hyvinkäältä ja veturimiehistä Eero Kippola Ylivieskasta. Hallintoneuvostoon kuuluu 24 jäsentä, joista kansanedustajia on 10 eri puolilta Suomea, joten pylvästaloon omistajiin päin on hyvä ja suora yhteys. Nyt olisi vain osattava puhua kuulevan korvan puolelta. Muut jäsenet edustavat elinkeino- ja yhteiskuntavaikuttajia eri aloilta. Puheenjohtajana toimii kansanedustaja Tapio Karjalainen Oulusta ja varapuheenjohtajana kansanedustaja Riitta Vahasalo Kirkkonummelta. Hallintoneuvoston tehtävä yhtiöjärjestyksen mukaan on: (minun referaatti tärkeimmistä) Valvoa toiminnan tervettä liikeperiaatetta ja kannattavuutta sekä yhtiöjärjestyksen ja yhtiökokouksen päätöksien noudattamista. Antaa periaatteelliset ja laajakantoiset ohjeet hallitukselle. Talous- ja vuosisuunnitelman käsittely. Antaa lausunnon taloudesta. Päätää toiminnan huomattavasta supistamisesta tai laajentamisesta tai organisaation olennaisista muutoksista. Hallintoneuvosto kokoontuu n. 5-7 kertaa vuodessa. Jäsenenä saamme talouden kuukausiraportit ja tiedon kehittyneistä hankkeista ja näin tämäkin osaltaan auttaa reagoimaan oikea-aikaisesti asioihin. Itse raportoin liiton hallitukselle kokouksista ja sen lisäksi käymme keskustelua liittomme puheenjohtajan kanssa hallintoneuvostossa käsiteltävistä asioista.” - Eero Kippola, VML:n valtuuston puheenjohtaja, VR:n hallintoneuvoston jäsen.

Merimies, sjömannen, 10/2002, 12.9.2002, julkaisija Suomen Merimies-Unioni SM-U ry, Finlands Sjöman-Union FS-U rf:

”. . . puolet matkustaja-alusten työntekijöistä voitaisiin korvata EU:n tai ETA-alueen ulkopuolisilla merenkulkijoilla, esimerkiksi virolaisilla. Kun Virosta ja Puolasta tulee EU:n jäseniä mitä ilmeisemmin vuonna 2004, kaikki suomalaiset merimiehet voitaisiin korvata näiden maiden merenkulkijoilla. Ainoana esteinä olisivat meriturvallisuuteen liittyvät vaatimukset siitä, että miehistön jäsenten pitää pystyä kommunikoimaan matkustajien valtavirran kanssa eli puhumaan edes jotenkuten suomea ja/tai ruotsia . . . onko niin, että päälystölaitot, jotka matkustaja-alusten osalta edustavat vain noin 3-5-prosenttia aluksilla työskentelevistä, ovat suunnitelleet saavansa ulkomaisen halpamyymisen myymisestä hyvän bisneksen? Ovathan molemmat järjestöt jo kaksi kertaa aikaisemmin sopineet varustamoiden kanssa siitä, että niille maksetaan kuukausittaista palkkiota halvan sopimuksen tekemisestä ja miehistön myymisestä. . . Merimies-Unioni ei tule missään tapauksessa hyväksymään päälystölaittojen omaksumaa linjaa. Päinvastoin tulemme taistelemaan suomalaisten merimiesten työpaikkojen puolesta viimeiseen asti . . . On turha luulla, että Merimies-Unioni ja sen jäsenistö olisi tässä kamppailussa yksin: tukenamme ovat niin muut kuljetusalan ammattijärjestöt kuin myös SAK . . .”, - Simo Zitting, puheenjohtaja pääkirjoituksessa.

Merimies, sjömannen, 12/2002, 2.12.2002:

”Varustajien kanssa käynnistetyt tupon sovellutusneuvottelut päättyivät Suomen Varustamoyhdistyksen ja Ålands Redarföreningin kanssa alkuun, kun ryhdyttiin keskustelemaan sellaisesta puitesopimuksesta, jolla olisi varmistettu matkustaja-alusliikenteen sopi-

musalan pitävyys koko tupokaudeksi. Olihan tiedossa varustajien ja liikenneministeriön virallinen kanta, että matkustaja-alukset haluttiin saada halpamyymisvoimamahdollisuuden piiriin. . . . Matkustaja-alusten työntekijöiden palkkapotti, kansi- ja konepäälystöstä lukuun ottamatta, oli v. 2001 tilastojen mukaan 130.851.520,09 euroa. Edellä olevasta summasta jokainen suomalainen työntekijä maksoi kunnallis- ja kirkollisveroa kotikuntaansa. Nämä kotikunnat ovat hajallaan tässä Suomenmaassa. Ei ole yhdentekevää, onko matkustaja-aluksissa suomalainen työvoima vai ”halvempi” työvoima. Suomalaistyövoiman valttikortti on myös hyvä yhteishenki sekä kyky toimia johdonmukaisesti kriisitilanteissa. Nämä kovapintaiset varustamokapitalistit eivät välitä kuntien tai kansalaisten hyvinvoinnista, ei varustajia kiinnosta maaseutu- ja saaristokuntien työllisyys ja palvelutaso, kansalaisten hyvinvointi. Näille pörssikapitalisteille pitäisi tehdä vain urakaluontoista työtä ja säästää työvoimakustannuksia, he eivät ole kiinnostuneita muusta kuin osingonjaosta ja osakkeen arvon noususta.” - Erkki Ukkonen, liittosihteeri otsikolla ”Onko liikenneministeri välillisesti osallinen selkkaukseen?”

Rautatieläinen, nro 9, 18.10.2002, Rautatieläisten Liiton äänenkannattaja:

”Rautatieliikennettä koskevaa lainsäädäntöä ollaan muuttamassa. Uudella rautatielailla pannaan Suomessa täytäntöön EU:n ensimmäiseen rautatiepakettiin kuuluvat direktiivit. . . Rautatiepakettiin kuuluvilla direktiiveillä avataan jäsenvaltioiden välinen kansainvälinen tavaraliikenne. Kilpailun lisäämiseksi EU:ssa pyritään siihen, että jäsenvaltioiden rajat ylittävällä rataverkolla voi toimia useita tavaraliikennettä harjoittavia rautatieyhtiöitä. . . . Uuden rautatielain täytäntöönpano lisää Suomen rataverkon kunnosta ja turvallisuudesta huolehtivan Ratahallintokeskuksen (RHK) tehtäviä. RHK:n päätettäväksi tulee mm. ratakapasiteetin tasapuolinen jakaminen rautatieyrittäjille. . . Rautatieyrittysten tulisi voida käyttää rautatieliikenteen harjoittamisen kannalta tärkeitä tiloja. Näitä ovat terminaalit ja huollon kannalta välttämättömät rakennukset. . . Lakimuutos koskee ainostaan 3 %:ia Suomen vajaan 350 me:n tavaraliikennemarkkinoista . . . Maanteiden ruuhkautumisen vuoksi ja ympäristösyistä EU:ssa on pyritty edistämään rautatieliikenteen kilpailuasemaa. . .”, - EU-palat ilman kirjoittajanimeä.

Rautatieläinen, nro 12, 20.12.2002:

”EU:n II rautatiedirektiivipaketti on käsitellyssä sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa. Paketin radikaalein ehdotus koskee rautateiden kansallisen tavaraliikenteen avaamista kilpailulle. Toiseen rautatiepakettiin sisältyvät mm. ehdotukset turvallisuudirektiiviksi ja rautateiden kehittämisdirektiivin muuttamiseksi sekä yhteentoimivuudirektiiviksi. II rautatiepaketti oli käsitellyssä EU:n liikenneministerineuvoston kokouksessa Suomen itsenäisyyspäivänä. . . . Kakkosrautatiepaketin käsittelyä jatkettiin eduskunnan suuressa valiokunnassa ja siellä käytiin rautateiden tavaraliikenteen kilpailun avaamisen ehtoja koskevaa debattia. Myös hallituspuolueiden edustajien välillä oli erilaisia näkemyksiä. Hallituspuolueiden edustajat pääsivät sopuun suuressa valiokunnassa ja muotoilivat valiokunnan kannan tavaraliikenteen kilpailuttamiseen rautateilla. Edustajat hyväksyivät kilpailun avaamisen, mutta asettivat sille aikaisempaa tiukempia ehtoja. Valiokunnan kannan mukaan direktiiviehdotuksen hyväksyminen edellyttää sitä, että Suomessa säilyy kattava raideliikenneverkosto, tavaraliikenteen toimivuus koko maassa ei vaarannu ja rautateiden turvallisuudesta huolehditaan. Suomen on lisäksi pyrittävä siihen, että kansallinen tavaraliikenne vapautetaan kilpailulle aikaisintaan vuonna 2008.” - Timo Tanner, Veturimiesten liiton pääsihteeri

Uudessa Seelannissa taivastellaan

Uusi Seelanti oli Suomen Postinkin johtajien vierailumaana joskus taannoin. Haettiin liberalisaation oppia saarivaltiosta. Viime vuoden marraskuun lopulla ihmeteltiin, kun alle 10 000 henkilön Uuden Seelannin postin johtajan Elmar Toimen vuosipalkka oli noussut 540 000 NZD:sta 770 000:een. Yksi euro on 1.93 Uuden Seelannin dollaria (NZD). Uusi vuosipalkka oli siis noin 400 000 euroa.

Paljon on vielä matkaa toimitusjohtaja Jukka Alholla, jonka vuosiansiot olivat lehtitietojen mukaan v. 2001 vain 242 506 euroa eli reilut 1.4 vanhaa miljoonaa markkaa. Verotettava omaisuus Alholla oli vaivaiset 95 631 euroa. Kun Alho maksoi veroja 52% niin keskimääräiseksi käteen tulevaksi rahaksi jäi enää 9700 euroa kuukaudessa. Minulla muuten oli Postista vuosiansiot vuonna 2002 yhteensä lomarahoineen 21 768 euroa ja verotuksen jälkeen käteen jäi noin 1300 euroa kuukaudessa. Vuoden 2002 tulotietoja ei Alhosta vielä ole, mutta veikkaan, että ainakin tupokorotukset on tullut. Olen siis saattanut käteen tulevassa rahassa jäädä vähän jälkeen. Lohduttavaa sentään on, että kun Alhon ja minun bruttotulojen ero on yli 11-kertainen niin verotuksen jälkeen vain enää seitsemänkertainen. Tuloerot siis tasaantuvat huomasti. Uudessa Seelannissa toki mennään kovempaa vauhtia, sillä pääjohtajan tuleva bruttovuosipalkka nousee 1.1 miljoonaan dollariin eli noin 570 000 euroon. Veroasteista en Uudessa Seelannissa tiedä. Postin lajittelija tienaa saarivaltiossa alle 30 000 dollaria vuodessa eli noin 15 500 euroa. Pitääkö tästä siis päätellä, että minulla menee suhteellisesti paremmin kuin kollegalla Uudessa Seelannissa suhteessa toimitusjohtajan palkkaan? Alhon suhteellista jälkeensä jääneisyyttä kollegansa palkkaan ei voi laskea ennen kuin Suomen Postissakin on alle 10 000 työntekijää. Palataan asiaan, kunnes Alho on vertailukelpoinen.

Globalisaatio avaa kilpailua

Maailman kauppajärjestö WTO:n neuvottelukierroksella on sovitut palvelukauppaneuvottelut (GATS). Neuvottelujen lopputuloksena on tarkoitus päästä toisten markkinoille (pyynnöt) ja päästää toisia maita omille markkinoille (tarjoukset). Pyyntö oli tehtävä 30.6.2002 mennessä ja tarjoukset 31.3.2003 mennessä. Suomen puolesta pyyntöjä on tehnyt EU 109 eri WTO-jäsenmaalle koskien seuraavia palvelualoja: ammatillisia-, liike-elämän-, telekommunikaatio-, posti- ja kuriiri-, rakennus-, jakelu-, energia-, ympäristö-, turismi-, kuljetus-, uutispalvelu- ja koulutuspalveluista. Terveys-, kulttuuri-, urheilu-, virkistys- eikä audiovisuaalipalveluihin EU ei halua lisävapauksia viennin suhteen. EU:lle on 19 WTO:n jäsenmaata tehnyt pyyntöjä

koskien palvelujen markkinoillepääsyn parantamista. Erityisesti Suomelle on pyyntöjä esittänyt 12 WTO:n jäsentä. Pyyntöt ovat koskeneet mm. televiestinnän, turismi- ja matkailun sekä rahoituspalvelujen rajoitusten helpottamista. Suomen eduskunnan talousvaliokunta on 4.12.2002 lausunut asiasta siten, että Suomi kannattaa EU:n pyyntöjä telekommunikaatioympäristö-, energia-, rakennus- ja konsulttipalvelujen osalta. Suomi ei haluaisi, että EU pyynnöillään pyrkisi julkisten palvelujen purkamiseen tai yksityistämiseen muissa maissa. Vedenjakelun hallinnoinnin vapauttamista ei Suomi tue. Suomi ei myös halua alistaa kilpailulle koulutuspalveluitaan. Näin talousvaliokunta yhtyi valtioneuvoston selvitykseen. Tarkempia tietoja saa nettisivuilta: www.eduskunta.fi/gats. Attacin kotisivuilta taas voi lukea muuta. Mikael Böök kirjoittaa (<http://forum.attac.kaapeli.fi/>), että kun UM:n kauppapoliittiselta osastolta Okko-Pekka Salmimies (valmisteleva virkamies) toteaa, että "EU pyytää kohdemaita mm. tekemään sidontoja pikalähettipalveluissa" niin Susan George puolestaan kirjoittaa: "EU:n merkittävimpiä pyyntöjä ovat postipalvelujen täydellinen yksityistäminen". Salmimiehen teksti muuten läpäisee aina valtioneuvoston esityksen kuten talousvaliokunnan lausunnonkin.

EU on itse arvioinut myönteiseksi yksityistämisen (Euroopan yhteisöjen komissio, Bryssel 25.11.2002, KOM(2002)632, Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle postidirektiivin soveltamisesta (direktiivi 97/67/EY) sivut 12-13): otsikko: "Markkinoilla esiintyi kuitenkin myös myönteistä kehitystä" ja teksti: "Postalien operaattoreille oli yhä enemmän tarjolla maailmanlaajuisen asiakaskunnan tarjoamia mahdollisuuksia. Innovaatiotoiminta ja asiakkaiden myönteiset reaktiot kilpaillulla paketti- ja pikapostialalla synnytti tervettä kasvua ja mahdollisuuksia tuottavaan toimintaan. Joissain jäsenvaltioissa pyrittiin yksityistämään operaattoreita ja lisäämään niiden kustannustehokkuutta". EU tukee tosiasiallisesti kotimarkkinoiden postien yksityistämistä ja vie aatetta maailmalle GATSin kautta.

EU:n sisällä koko Hollannin posti (TNT Postal Group, TPG) on pörssissä. Saksan posti on pörssissä ja valtuudet on viedä aina lähes 90%:iin omistusta ulos valtiolta. Tanskan posti on päättänyt myydä 25% ulos ja sekä Saksan posti että TPG ovat kytkisellä mahdollisina ostajina. Saksan posti oli tarjoutumassa ostamaan jopa 75% Itävallan postista, jos se yksityistetään. Päätöksiä Italian postin yksityistämisestä odotetaan tämän vuoden aikana (CEP News, 31.10.02). Ranskan posti ja Italian posti suunnittelevat logistiikkayhteistyötä. Ranskan postin pääjohtaja Martin Vial sai lähteä viime syyskuussa, kun hän ei suostunut edistämään yksityistämisuunnitelmia: Le Monde -lehden mukaan (17.9.2002) syynä ei ollut se, että Vial oli sosialisti vaan että postilla meni huonosti. Ruotsin

postin pääjohtaja Lennart Grabe taas sai kenkää, kun heittäytyi hankalaksi ay-liikkeen ja sosialidemokraattien kanssa, kertoo Veckans Affärer –lehti (25.11.02). Tosiasiassa taustalla kai oli kuitenkin liian nopea yksityistämisvauhti ja mählimiset ASG-kauppojen kanssa. Ruotsin posti on muuten liittoutunut logistiikassa Ranskan postin (La Poste) kanssa. Suomi on vielä pärjännyt jokseenkin itsenäisenä kumppanuussopimusten linjalla. Viisasta voisi olla pitää oma pesä kunnossa ja sopimus pohjaisesti edetä postinjakelussa. Vähän Suomi nyt on tietenkin myynyt runkukuljetusyhtiöstään Kelpokuljetuksesta, 51%, Saksan postille. Itsenäisyyttä luulisi tämän seikkailun sekä vanhojen Ellen ja PNL kisailujen opettavan.

Mitä maailmalla tapahtuu. Thaimaan posti yrittää löytää länsimaiskonsulttien avulla partnerin, joka omistaisi 25% valtion kanssa, kun tälle vuodelle suunniteltu pörssiytyminen tapahtuisi. Saudi Arabian postin yksityistämien jatkuu onnistuneesti, kertoo Arab News 10.1.03. Taiwanin postia ollaan yksityistämässä viiden vuoden sisällä. Ja monia muita. EU:n ja Suomenkin toimet tosiasiallisesti postialalla eivät todellisuudessa ole aivan puhtoisia. GATSista on vuotanut tietoja muuallakin kuin Euroopassa. Australian Finance Review (22.11.2002, toimittaja Mark David) kertoi Laborin senaattorin Peter Cookin saaneen haltuunsa luottamuksellisen EU:n pyyntöpaperin Australian hallitukselle. Siinä esitetään kaupan vapauttamista 11 eri palvelualalla. Yksi on posti- ja kuriiripalvelut. Pyyntöissä suoraan sanotaan, että Australian Postin on luovuttava kirje-monopolista ja avattava kilpailu eurooppalaisille toimijoille. Se höpötyksestä, etteikö ajettaisi maailmanlaajuisen, globalisaation nimissä suuryrityksille uusia markkinoita. Kansainväliset suuryhtiöt ovat kohta voimakkaampia kuin monet kansallisvaltiot. Ja Suomi kiltisti EU:n sateenvarjon alla mukana.

Amerikan kuulumisia

Yhdysvaltojen posti USPS:llä on kilpailijoina kuriiriliikenteessä suuret yksityiset yhtiöt UPS ja FedEx. Ne toimivat maailmanlaajuisesti myös Euroopassa omin päin ja FedEx yhteistyössä mm. La Posten kanssa.

USPS:llä on vaikeuksia eläkevastuidensa kanssa (Journal of Commerce, 9.1.03). Posti on hallitukselle velkaa 11 miljardia dollaria. Bush on perustanut yhdeksänjäsenisen ”presidentin komission” 11.12.02, jonka pitää antaa vastaus 31.7.03 mennessä moniin kysymyksiin. Vastaus on annettava operaationaalisiin, rakenteellisiin ja rahoituksellisiin haasteisiin, joita posti tulevaisuudessa kohtaa. Sen on tutkittava mahdolliset ratkaisut ongelmiin ja ehdotettava lainsäädäntöön ja hallintoon tehtävät muutokset pitkällä tähtäimellä, jotta yleispalveluvoite täyttyy. Eläkevastuu on myös pystyttävä rahoittamaan mahdollisimman vähäisellä veronmaksajien rahoilla. USPS:n

tilivuosi on jaettu neljään osaan, joista vuoden 2003 ensimmäinen neljännes on vuoden 2002 syyskuun 7. ja marraskuun 29. päivän välinen aika. Lähetyksiä jaettiin ensimmäisellä vuosineljänneksellä 49.3 miljardia kappaletta, joka oli 742 miljoonaa enemmän kuin edellisvuoden vastaavana aikana. Kallein ykkösluokan kirjemäärä kuitenkin laski 629 miljoonaa kappaletta, kun taas vaalien takia standardi kirje oli kasvussa. Voittoa tuli neljännekseltä miljardi dollaria 16.3 miljardin liikevaihdosta. Hinnan korotuksia taksoihin ei tule ennen vuotta 2006, jos eläkerahoitus hoidetaan ilman lisämaksuja postilta. Viime kesänä ykkösluokan halvimman kirjeen hintaa nostettiin kolmella sentillä 37 senttiin. USPS:llä on kenttää hoidettavana: 203 miljardia lähetystä 139 miljoonaan osoitteeseen viime vuonna. ”Postmaster General” eli USPS:n pääjohtaja John E. Potter on komissiossa kuultavana vahvasti puolustanut valtion omistusta ja vastustanut edes osien yksityistämistä sekä puolustanut yhtenäistuotantoa. Saa nähdä miten postimestari pärjää komission selvityksissä. Bushin hallinnolla on nimittäin tarkoitus lähivuosina kilpailuttaa yksityisillä toimijoilla puolet hallituksen siviilityöpaikoista. Bushin on maksettava tukijoidensa velka yksityistämällä. Postinjakajien 305 000 jäsenen ammattiliiton uusi puheenjohtaja William H. Young (56) on ilmoittanut tarkkaan seuraavansa komission työtä.

Kanadan postia on kiusannut UPS syytteillä kirjepostimonopolin tuloilla ristiinsubventoinnista kuriiripalvelujen hyväksi. Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimuksen (NAFTA) tribunali on ottanut myös asian tutkittavakseen ja todennut syytteet perusteettomaksi (Wall Street Journal, 23.11.02). Euroopassa Saksan posti sai tuomion EY-tuomioistuimessa samoista syytteistä ja joutuu palauttamaan valtiolle viime tietojen mukaan 850 miljoonaa euroa. Samaan aikaan sen omistama DHL on ilmoittanut investoivansa 700 miljoonaa dollaria toimitusverkkoon Japanissa ja Kiinassa (Japan Times 5.11.02). Ylikansalliset suuryritykset takovat hallituksia käyttäen vapaan kilpailun ja läpinäkyvyyden iskulauseita tehdäkseen tuottoisaa bisnestä. Niiden oma toiminta ei aina edes ole kovin eettistä ja ne toimivat usein lakeja hipoen. Entisistä Posteista voi yhtälailla tulla yksityistämisen kautta lonkeroituvia suuryrityksiä, joille mikään ei riitä. Kun lähimarkkinat ovat tukossa niin valitaan koko maailma. Välineinä voi käyttää vaikka WTO:ta ja sen GATS-kierrosta. Näissä hankkeissa jalkoihin jäävät ainakin kehitysmaat. Vahvat ja rikkaat murskaavat köyhät ja heikot. Varsinaista sosiaalidarvinismia. Rakenteellista sellaista. Tarkemmin pohdittuna ei sittenkään ihmetytä joidenkin nuorten katukäyttäytyminen globalisaation vastustamisessa. Eikä ihmetytä joidenkin älykköjen epätoivoiset herätysyritykset ns. keskustelun herättämiseksi erilaisilla foorumeilla. Kaikki eivät vielä ole epätoivoisia tai täysin turtuneita. Postissakaan.

KEISARI EUGUSTUKSEN AIKA

Tapahtuipa v. 2003 aikoina, että keisari Eugustus antoi käskyn, että kaikki eugustuslaiset on verolle pantava. Yhdeksi toimeenpanijaksi määrättiin käskynhaltija Emu-Eurodes, joka oli tottunut ihmisten kiusaamiseen. Koska koko Eugustuksen valtakunta oli hajallaan ja eri heimokuntien osittaisen määräämisvallan alla, piti tehdä jotain ovelaa.

Gallian, Germaanien, Hispanjoliin, Engelsmannien, Gigoloiden, Juuttien, Hurrien ja Finskien (jne.) heimokunnat liehuttelivat omia lippujaan ja maksoivat ns. heimojäsenmaksua – piti tehdä siis jotain raflaavaa. Heimoja eikä heimolaisia voinut juridisesti yksilöverottaa, koska he eivät olleet Eugustukselle ns. oikeushenkilöitä eli kansalaisia. Mitä tehdä?

Esiin kaivettiin kaikki Eugustuksen ylipapit, entiset valtiat ja kavaltajat. Heille annettiin toimeksianto, että ennen kuin kukko kolmesti kiekaisee pitää jokin uusi verotuskeino keksiä tai muuten leijonien ruoaksi. Kaikkien helpotukseksi ennen kukonlaulua taivaalle syntyi kirkas koin tähti suuren ahaan merkiksi. Viisaat tulivat esiin viinituvasta ja mirhamia suitsutellen veivät pergamiidikäärön keisari Eugustukselle.

Tämähän näyttää tosi hyvältä, totesi keisari Eugustus, otti esiin kalenterin ja määräsi uudeksi ajanlaskuksi vuoden nolla (0). Tämän kaiken sai aikaan esitys nimeltä Eugustus-perustuslaki. Eugustus julisti itsensä ylikeisariksi, vaikka kahden keisarinkin mallia tarjottiin. Uudeksi käskynhaltijaksi hän määräsi Skoda Octaviuksen, joka oli vauhtisokea kaikille riemuille.

Perustuslaki ratkaisikin koko Eugustuksen ongelman, sillä heimojen nörttikäräjistä tehtiin valtioliitto eli kaikkien yhteinen ikioma kansakunta Eulandia. Samalla koko Eulandia liitettiin ihmiskunnan täys-KATO legioonaan, jota johti profeetta Yrjö II Puska. Eulandian sisäisen turvallisuuden takeeksi luotiin Riisin Hankintajoukot, joilla oli valtuudet riisin hakemiseen kaikkialta vaikka väkivalloin.

Tässä perustuslaissa koko juonen oveluus piilikin. Iso ja mahtava kansakunta miellytti kaikkia heimokuntia kättentaputuksiin asti. Myöhäistä oli enää silloin havaita, että virallisella valtiolla pitää olla myös kansalaiset. Näin sitten heimolaisista tulikin yllättäen yhteinen Eulandia –valtio. Samalla perustuslaki merkitsi myös sitä, että kansalaisista tuli juridisia oikeusihmisiä, joiden piti ensisijaisesti noudattaa Eugustuksen säätämiä Eurolandian lakeja. Rahamitaksi määrättiin NEURO, joka oli taas 100 LOGIAA, vaihtokurssi 100 oravannahkaa.

Välittömästi perustuslakia seurasi uusi verotusjärjestelmä, jolla alistettiin kaikki ns. eulandalaiset uuden henkilöverolain alaisuuteen uuden kansalaisuuden pohjalta. Heimokontuvilla elämä jatkui rauhallisena, maksettiin heimojäsenmaksua, maksettiin kunnallis- ja heimoveroa alveineen ynnä muineen. Parlamenttikaan ei enää kuitenkaan sopinut uuteen järjestelmään, koska se viittasi liiaksi demokratiaan. Tämän vuoksi uudeksi hallintomalliksi tuli ns. Konventti, jota johti yksinvaltiat keisari-jumala Eugustus. Kättentaputtajiksi hyväksyttiin heimoedustaja yhden suhteella miljoonaan.

Niinhän se on, että kaikki suuretkin asia ovat yksinkertaisia itse ihmisiä myöden. Onneksi tämä kertomus oli vain mielikuvituksellista satua, vai oliko sittenkään

William Mylykamera

Oiva Varjos

ILMALAN TAISTELU 11.4.1918

Saksalaiset Iimalan kalliolla

Läheisen Iimalan aseman ympäristössä ja nykyisen Yleisradion kalliolla käytiin keväällä 1918 raju yhteenotto Saksan armeijan ja suomalaisen punaisen joukon välillä. Taistelu Iimalan kalliosta on ainoa Helsingissä koskaan käyty maasotatoimi. Sen muisto on kuitenkin osa katoamassa olevaa paikallishistoriaa ja hävinneen työväenliikkeen historiaa.

Venäjän lokakuun vallankumousta seurasi nopeasti aselepo Saksan ja Venäjän kesken 26.11.1917. Suomi itsenäistyi ja ajautui kansalaissotaan tammikuussa 1918. Helsingissä tammikuun 28. muodostettu Suomen kansanvaltuuskunta julisti yhteiskunnallisen vallankumouksen alkaneeksi ja maan hallitus pakeni Vaasaan. Etelä-Pohjanmaalla muodostettiin pien- talonpoikien suojeluskunnista ja Saksasta palaavista jääkäreistä kenraali Mannerheimin johtama Suomen valkoinen armeija, joka aloitti hyökkäyssodan punaisten hallussa olevan Etelä-Suomen takaisinvaltaamiseksi. Vaikka Suomi oli jo aikaisemmin julistautunut itsenäiseksi, jatkuivat Venäjän armeijan laajamittaiset linnoitustyöt Helsingin ympäristössä tämän tärkeän sotasataman turvaamiseksi.

Helmikuun 18. saksalaiset aloittivat uudelleen sotatoimet Venäjää vastaan saadakseen lopullisen rauhan aikaan. Venäläiset joukot siirrettiin pois Suomesta ja linnoitustyöt Helsingin ympäristössä päättyivät. Ne venäläiset, jotka jäivät maahan siirtyivät silloin kansanvaltuuskunnan palvelukseen. Suomalaisista punakaarteista ja venäläisistä sotilaista koostuvien punaisten joukkojen ylipäälliköksi tuli Eero Haapalainen. Kun Saksan ja Neuvosto-Venäjän välille solmittiin Brest-Litovskissa erillisrauha 3. maaliskuuta vuonna 1918, ilmoittivat pian tämän jälkeen saksalaiset lähettävänsä Suomeen sen hallituksen pyytämiä apujoukkoja. Saksalaisten ensisijaisena operatiivisena tavoitteena oli Venäjän Itämeren laivaston toisen päätukikohdan – Helsingin - valtaaminen. Viron saaret ja Tallinnan toinen laivastotukikohta oli vallattu vain vähän aiemmin.

Saksalaisia kiinnostivat suuresti venäläisten linnoitustyöt Suomessa ja Suomenlahdella, missä venäläisten pääpuolustusasemaa Porkkalan-Naissaaren kapeikossa kutsuttiin Pietari Suuren merilinnoitukseksi. Venäjän linnoitusjärjestelmä oli rakennettu ensisijaisesti torjumaan välitön Saksan maihinnousu-uhka Suomenlahden rannikoille. Sen luonne kuitenkin muuttui sodan edetessä eteen työnnettyksi hyökkäys-

valmistelujen tukikohdaksi. Tästä syystä Saksan sotilastiedustelu seurasi jopa poikkeuksellisen tarkasti linnoitustöiden etenemistä. Strategiseksi tavoitteeksi muodostui samalla tukikohdan hävittäminen.

Helsingin ja Viaporin suojaksi rakennettiin vuosina 1914-1918 maalinnoitus. Venäläiset yksinkertaisesti jatkoivat Helsingin edustan saarille rakentamaansa rannikkolinnakkeiden meririntamaa merisodankäynnin oppien mukaisesti kaupungin ympärille maarintamaksi. Myös maarintama oli tykistölinnoitus, jonka pääaseistuksena oli lähes sata järeää tai raskasta kiinteää rannikkotykkipatteria Helsingin ympärillä. Hyökkääjä oli siis ensisijaisesti tarkoitus torjua elävää voimaa säästämällä tykistön massiivisin tuli-iskuun. Kaupungin laitamiin kukkuloille ja kalliolle rakennettiin tykistön tulenjohtoasemia, jotka samoin kuin itse patteritkin suojattiin kallioon louhituin ja betonivahvistetuin taisteluhautaverkostoin. Venäläiset luopuivat Viaporin komendantin alaisesta maalinnoituksesta vasta saksalaisten maihinnousun jälkeen. Niitä tai niiden aseistusta ei siis koskaan edes luovutettu punaisille. Venäläiset vartiosotilaat ottivat jopa yhteen näiden kanssa.

Saksalaisten merijalkaväkeä vastaava 9500 miehen vahvuinen Itämeren divisioona laivattiin Danzigissa, josta se aloitti matkansa kohti Hankoa. Kuljetuslaivasto saapui sinne aamulla 3.4.1918. Divisioonan maihinnousu sujui nopeasti, eikä mainittavaa vastarintaa kohdattu. Saksalaisten vasta järjestäytyessä Hangossa, käytiin sodan ratkaisutaistelu huhtikuun 3. - 6. päivinä Tampereella. Sinne Etelä-Suomesta kootut punaisten vahvimmat joukot lyötiin ja saatettiin lähes taistelukyvyttömyyden tilaan. Sodan ratkaiseva käänne oli siis jo tapahtunut saksalaisten aloittaessa toimintansa Suomessa. Saksan laivaston edustajat sopivat Hangossa Venäjän laivaston kanssa, etteivät venäläisten Helsingissä olleet joukot tai sotalaivat ottaisi osaa tuleviin taisteluihin. Myös rannikkolinnakkeiden ja maarintaman tykkien lukot tuli poistaa, mikä mahdollisti myöhemmin laivakuljetukset Helsinkiin ja Kotkaan patterien ja Porkkalan kapeikon vahvan miinasulun ohi.

Kenraalimajuri von der Goltzin komennossa Itämeren divisioona lähti Hangosta seuraamaan rautatietä Tammisaaren ja Karjaan risteysaseman kautta kohti Helsinkiä. Punaisten onnistuivat vain paikoin rikkomaan rataa saksalaisten tieltä. Punaisen hallinnon aikana piilotelleet suomenruotsalaisesta ran-

>>>

nikkoväestöstä muodostetut paikalliset suojeluskunnat ottivat jo etukäteen nopeasti haltuunsa tärkeimmät rautatieasemat saksalaisten edeltä. Ruotsinkielisen maaseutuväestön keskuudessa saksalaisia joukkoja tervehdittiin vapauttajina. Helsingin kaupungissa kansanvaltuuskunnan toimesta yritettiin vielä koota joukkoja saksalaisia vastaan. Ampumahautoihin saatiin kuitenkin enää kootuksi vain 1500 miestä. Punaisten päävoimat olivat juuri tuhoutuneet Tampereen taisteluissa. Saksalaisten maihinnoususta ei punaisten lehdissä julkaistu mitään tietoja.

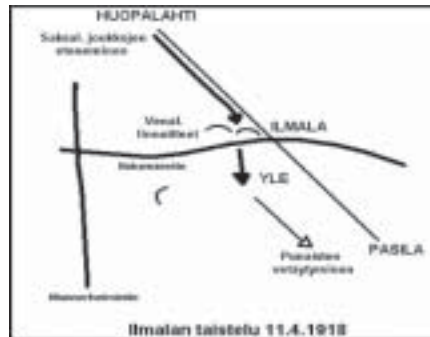
Saksalaisten lopullinen eteneminen kohti kaupunkia alkoi Espoosta aamulla 11.4. Eversti von Tschirschky'n johtamaan etujoukkoon kuului kaksi kaartinratsuväkikiprikaatia, joita oli vahvistettu tykki- ja konekivääriosastoilla. Näitä seurasivat saksalaisten päävoimat kenraalimajuri Wolfin komennossa. Eteneminen sujui häiriöttä aina nykyisen Leppävaaran kohdalle asti. Silloisen Albergan kallioilla odotti saksalaisia venäläisten Helsingin suojaksi vuosina 1914-1918 rakentamien linnakkeiden pääpuolustusasema, jonka punaiset olivat nyt miehittäneet. Leppävaaran aseman lähellä käytiin kuitenkin vain vähäinen laukaustenvaihto ennen punaisten vetäytymistä. Aivan yllättäen saksalaisten saaliiksi jäivät betonilaitteiden konekiväärit ja kiinteät tykkipatterit. Saksalaisten myöhemmin esittämien omien arvioiden mukaan toisenlaisissa käsissä ollut Helsingin suojavarustus olisi ollut ylittämätön este saksalaisten verrattain vähälukuisille voimille. Punaisten joukot luovuttivat käytännössä siis taisteluita kiistämättä parhaimmat asemansa koko sodassa.

Jotta punaisten pakeneminen ja täydennyskuljetukset kaupunkiin voitiin estää, irrotettiin sitä varten etujoukosta 3. Kaartinulaanirykmentti katkaisemaan Helsingin – Hyvinkään rata Tikkurilan kohdalta. Sielläkin saksalaiset otettiin vastaan aseina. Näistä siviiliuhrejakin vaatineista epätoivoisista taisteluista on kirjoittanut Tikkurilan punakaartin välskäri Viljo Sohanen. Saksalaisten etenemistä pohjoisesta kohti kaupunkia viivytti Tikkurilan – Malmin välisellä rataosuudella toiminut punaisten panssarijuna. Malmilla saksalaisten menestys jatkui ja saaliiksi jäi 10 tykkiä ja lukuisia konekivääreitä sekä viereinen kallioon louhittu venäläisten rakentama vahva taisteluasema.

Leppävaarasta saksalaisten etujoukon marssi suuntautui rataa pitkin kohti Huopalahtea. Tiedustelu osoitti punaisten miehittäneen nyt Fredriksbergin kallioilla olevat venäläisten vuonna 1914 rakentamat kenttälinnakkeet. Nämä matalat kivivallit löytyvät nykyisen Ilmalan seisakkeen länsipuolelta. Punaisten kaoottisesta tilanteesta kertoo, että he lähettivät valkoisella lipulla varustetut neuvottelijat pyytämään saksalaisilta tulitaukoa. Huopalahden pysäkillä sovittu aselepo jatkui klo 16:teen asti iltapäivällä. Sillä aikaa saksalaiset lähettivät 4. Jääkärirykmentin kourkkaamaan sivustasta vallatakseen Ison Huopalahden kukkulat.

Huomattuaan sivustansa kierrettyksi aloittivat punaiset silmittömän paon kohti Pasilan asemaa. Saksalaiset rynnistivät suoralla hyökkäyksellä rataa suojanneen linnoituksen läpi kalliolle ja saivat vastaansa kivien takana piilottelevien yksittäisten punaisten taistelijoitten kivääriltä. Meteorologisen keskuslaitoksen vuonna 1910 perustetusta aerologian observatoriosta nimensä saaneen Ilmalan kallioista käytiin lyhyt, mutta kiivas taistelu. Saksalaisia sotilaita kaatui ja haavoittui suomalaisella maaperällä. Keskieurooppalainen veri värjäsi

punaisena hurmeena kivien välissä hangen alta jo paljastuneita keväisiä ruohomättäitä. Tämä Helsingin omistuksesta käyty lyhyt taistelu ratkaisi samalla koko punaisen Etelä-Suomen siirtymisen valkoisten haltuun. Ilmalan taistelu saksalaisten ja suomalaisten punaisten joukkojen välillä on ainoa Helsingin kaupungin rajojen sisällä koskaan käyty rintamahyökkäyksen sisältävä sotatoimi.

Seuraavana päivänä - huhtikuun 12. - alkoi kello viisi aamulla saksalaisten rynnäkö kaupunkin keskustaan. Kaupungin valtausta avustamaan saapui Katajanokalle venäläisten sotalaivojen sekaan saksalaisten kuljetuslaiva tuoden mukanaan 400 miehen suuruisen joukko-osaston. Vaikka saksalaisten tykistön harhaan osuneista tuli-iskuista löytyy vieläkin jälkiä Hakaniemen Pitkänsillan graniitista, niin kaupungin haltuunotto sujui nopeasti ja ilman vastarintaa. Kaupungin puhdistus piileskelevien punaisten rippeistä jatkui vielä muutamia päiviä. Punaisten hallinto oli jo aiemmin paennut Viipuriin ja myöhemmin sieltä Venäjälle. Itämerendivisioonan tappiot maihinnoususta Helsingin valtaukseseen jäivät vain 200 mieheen. Seuranneina viikkoina sota päättyi ja valkoinen armeija marssi pääkaupunkiin.

Ilmalan taistelulla ei ole muistomerkkiä ja sen muisto hiipuu hiljalleen historian unohdukseen. Sen unohtamisella on ollut tarkoituksensa, koska siihen eivät ottaneet osaa Suomen hallituksen joukot. Vapaussodan jälkeen saksalaista apuretkikuntaa ei haluttu juuri muistella, vaikka sen vainajia kunnioitettiinkin hautamuistomerkeillä. Kansalaissota haluttiin puolestaan tarkoituksella unohtaa. Voittajat kirjoittavat sotien historian ja taisteluun osallistuneet punaiset joko teloitettiin Santahaminassa tai vietiin Suomenlinnan ja Tammisaaren vankileireille, jossa suuri osa heistä menehtyi viluun, nälkään ja tauteihin.

Oiva Varjos

JLK. Helsingin linnoitusjärjestelmän todellista luonnetta eivät suomalaiset linnoitusupseerit koskaan tajunneet. Sotatapahtumat muualla osoittivat venäläisten käyttäneen säästämättä miehiään rintamalla. Linnoituskallioiden ampumahautaverkostot järkyttivät suomalaisten upseerien mieliä. He eivät löytäneet näille enää mitään käyttöä. Venäläiset konekiväärit sitä vastoin kyllä kelpasivat.

Raskaat rannikkotykit siirrettiin varikoille, eikä niitä käytetty esim. Kannaksen linnoittamisessa. Talvisodassa juuri rannikkolinnakkeiden tykit tukivat ratkaisevasti maasotatoimia. Kenraali Öhqvist huomasi myöhemmin, että varastoissa makavista alun perin Helsingin ympäristön tykeistä olisi ehkä ollutkin apua.

KOKKAREIDEN SALAJUONI

Timo Bomb

Hepheijaa. Niin on vuorotteluvapaavuosi ohitse ja taas on palattu arkeen ja töihin. Ja jos työ herkkua olisi niin herrat tekisivät sen itse. Mutta asiaan. Päätin vielä kerran kirjoittaa näistä aiheista kun on vaalejakin näköpiirissä. Kyseessä on siis kokoomuksen salajuoni, kuten otsikosta näkyy. Tarkoituksena on romuttaa keskiluokan myönteisyys solidaarista veropolitiikkaa kohtaan. Työttömyyttä on pidettävä yllä, koska siihen uppoavien rahojen varjolla voi karsia muita palveluja. Samaan aikaan kiljutaan kuorossa palkkaverotuksen alentamista, ja SDP säästää parhaansa mukaan. Verotushan ei ole alentunut, tänäkin vuonna kokonaisveroaste BKT:stä on 43,7%. Kun valtion tuloverotus on viime vuosina vähentynyt ainakin parikymmentä miljardia vanhaa rahaa, niin jossain muualla ovat verotus ja muut maksut nousseet. Kukahen mahtaa tällaisesta kehityksestä eniten hyötyä? Lipponen kehtaa vielä julkisesti kehua, että valtiontalouden tila on tasapainotettu. Huhhuh! Pankkikriisiin menneistä rahoista jaksetaan vieläkin kitistä, vaikka suuruusluokaltaan samansuuruisen summa menee velkojen korkoihin ja työttömyysmenoihin joka ainoa vuosi eikä kukaan puhu mitään. Tämä kansantalouden kymmenen vuotta kestänyt jättivelan ja –työttömyyden, mutta kun kamelin selkään lisätään verotuspohjan jatkuva kaventuminen ja suurten ikäluokkien eläkkeellelähtö ryyditettynä väestön vanhenemisella, niin sitä se ei enää kestä. Kaikesta tästä tuloksena saattaa olla pahin mahdollinen skenaariorakennetyöttömyyden ja toisaalta työvoimapolitiikan riivaama yhteiskunta on joutunut verotuksen ja jatkuvasti nousseen työllistämiskynnyksen oravanpyörään, josta ainoa ulospääsy on sellaiset palveluiden leikkaukset ja veronkevennykset yhdessä vuodessa, jotka nyt on nähty vaalikaudessa. Kaiken lisäksi SAK on lähtenyt mukaan tähän veronalennuksien kilpalaulantaan, ja esittää tilalle mm. kiinteistöveron korottamista! Jopa idiootti postimies tajuaa, että se nostaa vain asumiskustannuksia entisestään, jotka ilmeisesti SAK:n mielestä eivät vielä ole tarpeeksi suuret. Samainen SAK ilmoitti keväällä Ihalaisen suulla suhtautuvansa ehdottoman kielteisesti matalapalkka-alojen työpaikkojen lisääntymiseen. Mille ihmeen sektorille he kuvittelevat työpaikkojen lisääntyvän? Luulevat varmaan porvareiden housujen tutisevan moisten lausuntojen edessä. Tiedoksi Laurille: kokoomuksen herrat nostavat sinulle maljoja saunaillassaan ja huutavat jess! hyvä Lauri! Päästään taas leikkaamaan, kun rahat

menevät työttömyyteen. Keskiluokan verokapina kytee jo. Työnantajilla on aikaa odottaa. Yhteisvaluutan myötä – on siitäkin paskasta jotain hyötyäkin – on päästy vertailemaan asioita eri EU-maiden kesken. Mitä pidätte näistä marjoista:

1. Suomessa on huonot palkat. Samaan aikaan kuitenkin – varsinkin matalapalkka-aloilla – melkein EU:n korkeimmat kokenaistyövoimakustannukset.

2. EU:n korkeimmat verot ja vähiten rahaa sosiaalibudjettiin. Todella mielenkiintoista, sillä muuallakin on työttömyyttä ja valtionvelkaa. Veikkaisin syyksi kaiken nielevää byrokratiaa ja sisäistä muuttoliikettä, joka tulee yhteiskunnalle todella kalliiksi.

3. Osapuulleen EU:n pienin ostovoima.

4. Pätkätöiden teettäjänä Suomi on EU:n kärkikastia. Kaikesta tästä kärsivät eniten lapset, nuoret, naiset ja nuoret naiset. Päällepäätteeksi kehdataan sitten ihmetellä, miksi nuoret voivat pahoin.

5. EU:n suurin omavastuu sairastamisessa.

Sitten kun Suomen Pankin pääjohtaja Vanhala tohti epäillä tupon autuaallisuutta (en tässä sinänsä ota kantaa hänen mielipiteisiinsä) hänet tyrmättiin todella matalatasoisella ”keskustelulla”. Ei sovi kysellä ”typerää” silloin, kun niille jaetaan, joilla jo on. Mitä vielä voi sanoa? Veropohja kapenee ja rahaa tarvittaisiin lisää. Porvarit ovat voittaneet, enkä näe siinä mitään hyvää. Kokonaisveroaste tulee laskemaan selvästi ja senhän tietää, mistä ne rahat otetaan. Ensin uhrataan kunnallinen perusterveydenhuolto, koska se on poliittisesti helppointa. Tehdään nyt kerralla selväksi: minulla ei ole mitään tuloveronalennuksia vastaan vaan sitä, miten ne on toteutettu. Vaalit tulevat. Tehkää nyt hyvät ihmiset ehdokkailenne kysymyksiä, ainakin jos aiotte äänestää. Tässä muutama kysymys noin harjoitukseksi:

1. Miksi kokoomus saa aina veronalennusten suurissa linjakysymyksissä tahtonsa läpi?

2. Miksi kokoomus torpedoi julkisen asuntotuotannon?

3. Miksi kokoomus ei hiisku sanaakaan asumistuesta?

4. Mitä yhteistä on porvareilla, SAK:illa, Suomen Pankilla ja suomalaisella byrokratialla?

Yksityiset eläkevakuutukset, sairausvakuutukset ja turvapalvelut vain jatkavat kasvuaan ja lukot ja panssarivet lisääntyvät. Kertooko se jostakin jotakin? Veikko Hursti tekee työt, jotka kuuluisivat Ay-liikkeelle. Kertooko sekin jostain jo-

tain? Laitetaan tähän vielä pieni lista pe-
rään ja leikitellään sillä ajatuksella, että
mitkähän näistäkin asioista toteutuvat 5-
15 vuoden sisään:

1. Kouluruokailu tulee maksulliseksi.
2. Omistusasumisesta tulee kirjaimel-
lisesti (se on jo) vanhuudenturva.
3. Vaatimukset palauttaa kuoleman-
tuomio lisääntyvät.
4. Monikansalliset suuryhtiöt tulevat
ostamaan Suomen persaukisten kuntien
vesilaitoksia.
5. Hyvätuloisten eläkeläisten pako ul-
komaille jatkuu ja kasvaa.
6. Rikkaiden kaupunginosien vaati-
mukset saada käyttää omat kunnallis-
veronsa voimistuvat.
7. Lapsikuolleisuus kääntyy nousuun.
8. Eliniänodote kääntyy laskuun.
9. Taudit, joita olemme pitäneet voi-
tettuina, tulevat takaisin.

Johan tuota tuossa. Muistakaa kaikki
tulla joukolla äänestämään maaliskuun
puolessavälissä.

Siis toimikuntavaaleissa!! Se kannat-
taa.

Toverinne Timo Bomb.

PS. Lyödäänkö vetoa: Täysin poliitti-
sesta väristään riippumatta seuraava
hallitus toteuttaa lapsilisien korotuksen
ns. kustannustasotteisesti. Toisin sano-
en rahat otetaan muualta sosiaalibud-
jetista. Köyhimpiä perheitä se ei auta ro-
von ropoa, koska minkä valtio antaa li-
sää, sen kunta ottaa takaisin toimeen-
tulotuesta. Elikkä koko homma on tulon-
siirtoa köyhiltä keskiluokalle ja rikkaille.
Kyllä on ihan sitä ihteään. Todella sy-
vältä.

PS.2 En malta olla laittamatta tätä
tähän: tämän päivän lehdessä (HS
08.02.03) olevan OECD:n tuoreen kat-
sauksen mukaan Suomi käyttää tervey-
denhuoltoon vähemmän rahaa kansan-
tuotteeseen nähden kuin mikään muu
teollisuusmaa. Sen lisäksi – kuten jo to-
dettiin – suomalaiset maksavat suuren
osan terveydenhuollon kuluista itse.

Hiphei ja hurraa!

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN (vol.7)

Jouni Kaiponen

Vuoden alusta voimaan astunut uusi työturvallisuuslaki asettaa työpai-
koille uusia haasteita ja luonnollisesti laki koskee myös LOKEa. Merkille
pantavaa uudessa laissa on työnantajan yleisiä velvollisuuksia koskevat
säännökset ja työntekijöitten yleisten velvollisuuksien täsmentäminen. Val-
vontavelvollisuuksiin kuuluu työolosuhteiden valvonta (fyysinen ja henki-
nen), koneiden, laitteiden ja välineiden valvonta sekä työmenetelmien ja
työtapojen valvonta. Työnjohdon on siis huolehdittava koneiden, laitteiden
ja työvälineiden valvonnasta. Eli kun työnjohtaja havaitsee vian tai puutteen
koneissa, välineissä tai henkisissä työoloissa, hänen on ilmoitettava siitä välittömästi työntekijöilleen ja esimiehelleen sekä ryhdyt-
tävä toimeen vaaran torjumiseksi ja poistamiseksi. Tämä tarkoittaa käy-
tännössä myös, että työnjohto tarkistaa aika ajoin työntekijöiden suojelu-
välineiden kunnan ja riittävyden.

Vaikka laissa on runsaasti työnantajaan kohdistuvia velvoitteita on niitä
myös työntekijöillä. Sellaisia ovat mm. työntekijän velvollisuus noudattaa
työturvallisuuslakia ja työpaikalla annettuja työsuojeluohjeita. Työntekijällä
on huolehtimis- ja toimimisvelvollisuus käytännön tilanteissa. Hänen on
kokemuksensa, saamansa opetuksen ja ohjauksen sekä ammattitaitonsa
mukaan työssään huolehdittava käytettävissä olevin keinoin, niin omasta
kuin muidenkin turvallisuudesta ja terveydestä. Työntekijän on myös väl-
tettävä häirintää ja muuta epäasiallista kohtelua työpaikan muita työnteki-
jiä kohtaan. Erityisen tärkeä velvoite on, että työntekijän on ilmoitettava
työnjohdolle tai muulle työnantajan edustalle viipymättä käytössään tai
hoidettavanaan olevissa koneissa, laitteissa, työvälineissä tai olosuhteissa
ilmenevistä vioista ja puutteista joista saattaa aiheutua haittaa tai vaaraa
työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle. Ilmoitus on tehtävä myös sil-
loin, kun työntekijä on poistanut tai korjannut vian tai puutteellisuuden.
Työnantajan tulee tällöin puolestaan kertoa ilmoituksen tehneelle työntekijä-
lle, mihin toimenpiteisiin asiassa on ryhdytty tai aiotaan ryhtyä.

Vasta viime vuonna havahduttiin nostotyön ongelmiin. Runsaat patur-
mat syöttötyössä ovat selkeä merkki, että syöttötyö rasittaa tuki ja -liikun-
taelimiä. Unohtamatta kuitenkin muita tehtäviä joita LOKEssa tehdään
havainnon seurauksena LOKEssa aloitetaan ns. Nostovire-projekti. Ta-
voitteena on vähentää selkäsairauksia ja puuttua mm. nostotyön ergono-
miaan. Mielestäni kuitenkin Nostovire-projekti on vain välietappi, tavoitel-
lessamme nostotyön apulaitteita. Koska nostotyö voi aiheuttaa vaikeitakin

selkäsairauksia on oleellisen tärkeää, että työntekijät käyttävät apulaitteita ja suojavälineitä. Korostan, että työnantajan velvollisuus on valvoa, että apulaitteita käytetään ja työntekijöiden velvollisuuksiin kuuluu niiden käyttö. Olen usein kuullut työntekijöiden suusta väittämän, että syötön apulaite hidastaa syöttötyötä. Rohkenen olla toista mieltä. Syöttötyötä hidastaa ainoastaan se, ettei niitä käytetä. Samoin olen kuullut, että esimiehet eivät katso hyvällä sellaisia työntekijöitä, jotka käyttävät apulaitetta. Tämä on täyttä roskaa. Sillä jos LOKEssa on sellainen esimies joka kieltää apulaitteen käytön, niin työntekijän velvollisuus on ilmoittaa asiasta esimiehen esimiehelle tai työsuojeluvaltuutetulle/asiamiehelle ja luonnollisesti käyttökielellä täytyy löytyä helvetin hyvä syy!

Oleellista kuitenkin tavoitteessamme on, että niin edunvalvojat kuin työntekijät vaikuttavat yhdessä työnantajaan niin, että saamme tarpeitamme vastaavat apulaitteet käsin tehtäviin nostoihin. Siksi peräänkuulutankin avointa keskustelua asiasta. Nostolaitteiden puolesta puhuu työtapatarmat, työterveyshuolto ja valtionneuvoston päätös käsin tehtävistä nostoista ja siirroista työssä.

Muistutan kuitenkin, että syötön apulaite voi olla jollekin liian kaukana, liian lähellä, liian ylhäällä ja liian alhaalla. On vielä ehkä liian aikaista puhua nostavasta apulaitteesta, emmehän tiedä mallistakaan, tai siitä aiotanko niitä ylipäätään hankkia, mutta tavoitteeni on selvä ja toivon LOKE:n työntekijöiden ottavan hankkeen vakavasti. Kyseessä on omamme ja myös meidän kaikkien terveys.

KOPPAKUORIAINEN

Kai Backman

Mies kävelee pimeällä, tuulisella ja sateisella kadulla kohti päämääräänsä. Hänen aivoissaan on paikka ja tila johon pyrkiä. Hän ei kuljeksanut päämäärättä. Krapulastaan huolimatta hänen on kohtuullisen hyvä olla, sillä hän on liikkeellä parhaan kaverinsa, koppakuoriaisen kanssa. He olivat tutustuneet toisiinsa vankilassa, jossa mies oli ollut suorittamassa vapausrangaistusta tekemistään törkeistä väkivaltarikoksista.

Mies oli säännöllisesti ruokkinut koppakuoriaista vähistä ruoka-annoksistaan. Hän jopa antoi koppakuoriaiselle lempinimeksi oman nimensä: Farinen. Siten heistä oli tullut ohittamattomat ystävät. Asiallisesti katsottuna he olivat hyviä ryppykavereita. Kun miehen tuomio oli päivälleen suoritettu, otti hän vapauteen mukaan myös koppakuoriaisen, sillä hän oli kovin kiintynyt siihen. Miehellä oli tärkeä periaate: kaikkien muiden kuin hänen itsensä, piti tehdä töitä elantonsa eteen. Mies oli tehnyt paljon henkistä suunnittelutyötä yrittäessään keksiä, miten koppakuoriaista voisi työelämässä käyttää siten, että siitä olisi miehelle mahdollisimman suurta hyötyä. Mies tiesi, että työ tuottaa lisäarvoa, eli arvonlisäystä, jonka suorite saa tekovaiheessa ja jakelussa. Miehen mukaan se kuuluu sille, joka toisella työn tuottaa. Lopulta hän keksi sen. Koppakuoriainen saisi toimia hänen henkilökohtaisena maksumiehenä. Maksajana, joka vastaa ainakin osittain hänen kuluistaan. Siksi mies käveli niin määrätietoisesti kohti ravintolaa.

Mies tilaa ravintolassa tuopillisen olutta. Sen hörpittyään hänen kohmeloinen olonsa hieman tasoittuu. Sitten hän antaa koppakuoriaiselle luvan toimia. Hän tilaa toisen tuopillisen olutta. Juo sen yhdellä valtaisalla kulauksella. Vain aataminomena hieman kurkussa heilahtaa. Hän laittaa muiden katseilta salaa koppakuoriaisen tyhjään tuoppiin, jossa on vain vähän kellertävää vaahtoa pohjalla. Mies huutaa viinurin paikalle. – Katsokaa, koppakuoriainen, huutaa mies. Ja ikään kuin elävöittääkseen tilannetta, ottaa koppakuoriaisen pois tuopista, ja laittaa sen kävelemään pöydälle. – Tuokaa uusi, ilmainen olut puhtaasta tuopista, murjaisee mies. Kun viinuri lähtee hakemaan miehelle uutta olutta, ottaa mies koppakuoriaisen pois pöydältä, ja laittaa sen takaisin povitaskuunsa. Mies juo ilmaista olutta samalla hymyillen salaperäisesti. kukaan ei tiedä, että hänellä on salainen kaveri, koppakuoriainen, Farine, kova työmies, joka toimii hänen maksumiehenään. On aika vaihtaa ravintolaa.

Myöhään yöllä, kun lukuisia ravintoloita on käyty läpi samalla periaatteella, ovat molemmat, Farine ja "Farine", humalassa. On aika lähteä kotiin. Päästyään kotiinsa mies antaa koppakuoriaiselle vähän leipää ja vettä. Koppakuoriainen tietää, että onnellisen elämän takaa henkinen tasapaino ja viisaan huoleton elämä.

osoitelappu

**POSTILIITON PASILAN
OSASTO
PL 25
00231 HELSINKI**

PMM
sopimus
00530/609

LÄHIETÄ TIEDOT TÄLLÄ LOMAKKEELLA

OSOITTEENMUUTOSILMOITUS.
UUSI OSOITTEENI ON:

KESKEYTYKSEN SYY: **X**

**ILMOITUS JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ
TAI JÄSENMAKSUN KESKEYTYMISESTÄ.**

VANHEMPAINLOMA
 ASEVELVOLLISUUS
 SIVILIPALVELU
 OPISKELU
 MÄÄRÄAIKAINEN TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE
 VUOROTTELUVAPAA
 TYÖTTÖMYYS
 HOITOVAPAA
 PITKÄ SAIRASLOMA
 MUUSYY
 EN OLE POSTILIITON PASILAN OSASTON JÄSEN

NIMI:

OSOITE:

SIIRRYN ELÄKKEELLE:

_____ ALKAEN.

_____ **PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS**

JÄSENMAKSUN KESKEYTYSAIKA:

Kun jäsentiedoissasi tapahtuu muutoksia, muista ilmoittaa niistä Postiliiton toimistoon ja/tai osaston jäsensihteerille. Jokaisessa Postimies-lehdessä on toiseksi viimeisellä sivulla ilmoituslomake, jolla helpoimmin voit kertoa em. muutoksista. Samantapainen lomake löytyy Pasillin takasivulta. Käytä niitä! Säännösten mukaan sairasloman palkallinen jakso on pisimmillään kolme kuukautta, joten pitkien sairaslomien tai muiden pitkien lomien osalta jäsenmaksuun keskeytyy ja siitä pitää ehdottomasti ilmoittaa. Kun työnantajasi tai ammattiosastosi muuttuu, muista täyttää uusi jäsenmaksun perintävaltakirja. Tilinauhasta on hyvä seurata, että jäsenmaksut ovat oikein ja ajallaan peritty. Tämä on erityisen tärkeää työpaikan vaihdoksen yhteydessä ja pitkäaikaisten poissaolojen jälkeen (armeija, äitiysloma, vuorotteluvapaa ym.). Jos joudut välillä työttömäksi ja työsuhtettasi jatketaan uudelleen on parasta täyttää jäsenmaksuvaltakirja palatessasi! Ikävin mahdollinen seuraus on, että työttömyyskorvaukset jäävät saamatta puuttuvien jäsenmaksujen takia.

JÄSENSIHTEERI SEIJA HAGMAN

**POSTILIITON
PASILAN OSASTON (OS. 151)
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS**

lauantaina 15.3.2003,
kello 13.00 alkaen
ravintola Ostrobotnian juhlakerroksessa,
Museokatu 10, 2.krs.

(Monipuolinen seisova pöytä)